

MKB-indicatorbedrijf: De machinefabrikant

Deelrapport bij het project "Financiële doorlichting
naar de regeldruk in het mkb"

MKB-indicatorbedrijf: De machinefabrikant

Deelrapport bij het project "Financiële doorlichting naar de regeldruk in het mkb"

Auteurs

Patrick van der Poll

Emma Hofland

Sira Consulting B.V. is inhoudelijk verantwoordelijk voor deze rapportage. De in deze rapportage opgenomen teksten en onderzoeksresultaten mogen uitsluitend worden gebruikt als toelichting of ondersteuning in artikelen, scripties en boeken mits de bron duidelijk wordt vermeld. Vermenigvuldiging en/of openbaarmaking in welke vorm ook, is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van Sira Consulting B.V.. Sira Consulting B.V. aanvaardt geen aansprakelijkheid voor drukfouten en/of andere onvolkomenheden.

Inhoudsopgave

1	Inleiding	6
2	Methodiek MKB-indicatorbedrijven	7
2.1	Regeldruk van een MKB-indicatorbedrijf	7
2.2	Onderzoeksmethode en verantwoording	10
3	Sector en verplichtingen	12
3.1	De metaalsector	12
3.2	Het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant bedrijf	13
3.3	Wettelijke verplichtingen	14
4	De regeldruk van de machinefabrikant	18
4.1	De regeldrukkosten	18
4.2	De werkbaarheid (beleefde regeldruk)	23
5	Van knelpunten naar oplossingen	26
5.1	Regeldruk versus werkbaarheid	26
5.2	Beslisboom regeldrukreductie	33
6	Samenvatting regeldruk machinefabrikant	36
 Bijlagen		
I	Overzicht wettelijke verplichtingen MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant	39
II	Matrix ingevuld per verplichting	40

1 Inleiding

Het kabinet zet in op een merkbare en tegelijkertijd meetbare aanpak van de regeldruk voor bedrijven. Een belangrijke bouwsteen in het nieuwe regeldrukprogramma is om meetbaar de balans op te maken wat de regels zijn waar een ondernemer in de praktijk mee te maken krijgt, tegen welke knelpunten hij of zij aanloopt en wat het kost aan lasten. Het kabinet wil dit meetbaar maken op het niveau van de individuele ondernemer en op basis daarvan inzicht krijgen waar de regeldruk minder of de uitvoering beter kan.

De MKB-indicatorbedrijvenaank

Een MKB-indicatorbedrijf staat model voor een mkb-onderneming uit een specifiek geselecteerde sector. Per wettelijke verplichting is bepaald wat deze jaarlijks kost en in welke mate deze werkbaar is. Dit inzicht wordt gebruikt om aangrijpingspunten te vinden om de regeldruk te reduceren. Hierbij is het uitgangspunt dat het reduceren van de regeldruk voor een verplichting van het MKB-indicatorbedrijf ook zijn weerslag heeft op de regeldruk voor andere bedrijven waarop deze verplichting van toepassing is.

De MKB-indicatorbedrijvenaank is toegepast in zes sectoren, te weten:

- Winkelambacht (de kapsalon);
- Horeca (het hotel);
- Retail (de modewinkel);
- Metaal (de machinefabrikant);
- Bouw (de aannemer);
- Voedingsmiddelindustrie (de vleeswarenproducent).

In dit deelrapport is de regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf [de machinefabrikant](#) samengevat. Hierbij is aangegeven welke verplichtingen de meeste regeldruk veroorzaken. Het rapport is tot stand gekomen in samenwerking met bedrijven uit de sector- en brancheorganisatie [Koninklijke MetaalUnie](#). De resultaten van de zes MKB-indicatorbedrijven zijn geanalyseerd in het hoofdrapport "Regeldruk MKB-indicatorbedrijven in zes sectoren". In het hoofdrapport zijn de resultaten van zes MKB-indicatorbedrijven samengevat en suggesties gedaan om de regeldruk met deze aanpak structureel te verminderen en te monitoren.

Leeswijzer

In hoofdstuk 2 is een samenvatting opgenomen met de uitgangspunten en methodiek die is gebruikt om de regeldruk te bepalen van het MKB-indicatorbedrijf. Hoofdstuk 3 beschrijft vervolgens de sector, het geselecteerde MKB-indicatorbedrijf en de verplichtingen die daarop van toepassing zijn. Hoofdstuk 4 geeft een samenvatting van de regeldruk van het MKB-indicatorbedrijf in termen van regeldrukkosten en werkbaarheid.

In hoofdstuk 5 is de regeldruk geanalyseerd en aangegeven hoe de verschillende verplichtingen de regeldruk beïnvloeden. In samenspraak met de brancheorganisatie MetaalUnie en deelnemende bedrijven zijn op basis van deze analyse 10 verplichtingen geselecteerd met prioriteit voor een regeldrukreductieprogramma. Tenslotte geeft hoofdstuk 6 een samenvatting van onderzoeksbevindingen.

2 Methodiek MKB-indicatorbedrijven

2.1 Regeldruk van een MKB-indicatorbedrijf

Het MKB-indicatorbedrijf

Het MKB-indicatorbedrijf is een analyse-instrument dat model staat voor bedrijven die binnen een deel van een bepaalde sector werkzaam zijn. Het is een fictief bedrijf, waarvan de bedrijfskenmerken zijn samengesteld. Het MKB-indicatorbedrijf binnen een sector is zodanig gemodelleerd dat het dient te voldoen aan het overgrote deel van de verplichtingen (peildatum 1 juli 2022). De regeldruk is vervolgens bepaald op basis van gesprekken met bedrijven (met personeel) die voor wat betreft hun activiteiten en/of omvang op het MKB-indicatorbedrijf lijken.

Binnen een sector is vaak sprake van bedrijven die in omvang verschillen. Zo bestaat een groot deel van de kapperssector uit zzp'ers, een kleiner deel uit ondernemers met personeel en nog een kleiner deel uit grote ketenbedrijven. Ook kunnen de activiteiten binnen een sector verschillend zijn. Zo bestaat de sector horeca uit hotels, restaurants en cafés. Het principe van het MKB-indicatorbedrijf is erop gericht om inzicht te geven in de regeldruk van zoveel mogelijk wettelijke verplichtingen waarmee de sector te maken heeft. Bij de keuze van het MKB-indicatorbedrijf staat dus het aantal verplichtingen dat van toepassing is centraal.

Hoe groter de verschillen tussen de bedrijven binnen een sector zijn, hoe groter de kans dat het MKB-indicatorbedrijf niet alle verplichtingen van de hele sector afdekt. De berekende regeldruk van het MKB-indicatorbedrijf is dus geen gemiddelde van de sector. Dat zou geen recht doen aan de verschillen binnen een sector en is onderzoekstechnisch niet verantwoord. De berekende regeldruk geeft wel een indicatie van de regeldruk waar een bedrijf binnen de sector tegenaan kan lopen, maar kan tussen bedrijven onderling dus in omvang verschillen.

De regeldruk van een MKB-indicatorbedrijf is per verplichting beoordeeld aan de hand van (1) de regeldrukkosten en (2) de werkbaarheid. In deze deelrapportage is op hoofdlijnen een toelichting gegeven over de wijze waarop de regeldruk is bepaald. Een uitgebreidere beschrijving van de methodiek en hoe deze is toegepast, is opgenomen in het hoofdrapport.

Ad 1. De berekening van de regeldrukkosten

De berekening van de regeldrukkosten is gedaan conform de definities en uitgangspunten zoals voorgeschreven in het Handboek Meting Regeldrukkosten¹. De belangrijkste uitgangspunten zijn hieronder samengevat.

- Het gaat om alle geldende verplichtingen per 1 juli 2022. In het onderzoek zijn alle geldende wettelijke verplichtingen meegenomen. Dit is inclusief verplichtingen uit Europese regels of vanuit gemeentelijke, provinciale of waterschap verordeningen.
- De regeldrukkosten per verplichting worden uitgedrukt in € per jaar. Om de regeldrukkosten te bepalen zijn de kosten per verplichting (P) berekend, door de tijdsbesteding te vermenigvuldigen met het interne tarief, plus eventuele externe kosten (conform de handleiding). Om de regeldruk in € per jaar te bepalen, wordt de P

¹ [Handboek Meting Regeldrukkosten](#) is een publicatie van het ministerie van Economische Zaken en klimaat, januari 2018

vermenigvuldigd met het aantal keer dat de verplichting per jaar moet worden uitgevoerd.

De frequentie kan variëren van 12 (zoals bij de maandelijks verplichte loonaangifte) tot 1/4 wanneer een verplichting een keer per vier jaar voorkomt (bijvoorbeeld de frequentie van het aantal keer dat een ondernemer te maken krijgt met iemand die langdurig ziek is).

- Business as usual (BAU) is geen regeldruk. Wanneer een ondernemer een verplichting ook zou doen zonder dat dit verplicht is, is sprake van business as usual. De regeldruk wordt hiervoor gecorrigeerd. Zo is het uitbetalen van loon een wettelijke verplichting die iedere ondernemer zonder meer zou doen. De BAU is daarmee 100% en dus is de regeldruk nul. Per verplichting is bepaald of sprake is van BAU waarbij is gewerkt met de standaard percentages 100, 75, 50, 25 of 0.
- Er wordt uitgegaan van 100% naleving (compliance). Voor de berekening van de regeldrukkosten is ervan uitgegaan dat het MKB-indicatorbedrijf alle verplichtingen naleeft. Vanuit het onderzoek weten we dat ondernemers onbewust en soms bewust niet alle verplichtingen volledig naleven. In de berekening is hiermee geen rekening gehouden.

Dit betekent overigens niet dat de berekening van de regeldrukkosten een structurele overschatting is van de praktijk. In principe zouden de ondernemers immers aan de verplichting moeten voldoen. Indien sprake is van het structureel niet naleven van een verplichting, kan wel de vraag worden gesteld of met de verplichting het beoogde beleidsdoel doelmatig en doeltreffend wordt gerealiseerd. Kortom, het niet naleven van verplichtingen kan aanleiding zijn om de verplichting te optimaliseren. Om deze reden is de naleving kwalitatief meegenomen in het onderzoek.

Ad. 2. De bepaling van de werkbaarheid

Hoe hoger de ervaren regeldruk, hoe minder werkbaar de verplichting is. De werkbaarheid is per verplichting ingedeeld in een van de volgende categorieën:

- Niet werkbaar. De verplichting is niet uitvoerbaar op de wijze waarop dat is voorgescreven. Het gevolg is dat het bedrijf bewust of onbewust in overtreding is.
- Slecht werkbaar. Ondernemers ervaren verschillende knelpunten bij de uitvoering van de verplichting. Vaak is de verplichting alleen uitvoerbaar met hulp, inhuur of ondersteuning van derden.
- Redelijk werkbaar. De verplichting is uitvoerbaar door de organisatie zelf, maar het kost wel de nodige moeite of ergernis. Vanwege efficiencyvoordelen kunnen ondernemers er voor kiezen deze verplichting uit te besteden aan een derde.
- Goed werkbaar. De verplichting is uitvoerbaar door de organisatie zelf. Dit hoeft overigens niet te betekenen dat de verplichting geen tijd of geld kost, maar wel dat de verplichting goed binnen de bedrijfsprocessen past.

Bij de beoordeling van de werkbaarheid is nagegaan welke knelpunten (zie figuur 1) een rol spelen. De rubricering van de knelpunten is zodanig gekozen dat deze inzicht geeft in de mogelijkheden om de ervaren regeldruk te verminderen.

Figuur 1. Knelpunten die van invloed zijn op de werkbaarheid

	Tijdsbesteding. Voldoen aan verplichtingen uit wet- en regelgeving kost tijd en tijd is geld. Bedrijven moeten nagaan aan welke verplichtingen ze moeten voldoen. Daarnaast zijn er bijvoorbeeld informatieverplichtingen, zoals het aanleveren van gegevens. Hoe meer tijd bedrijven daaraan besteden, hoe hoger de regeldrukkosten.
	Kosten. Een verplichting kan er toe leiden dat een ondernemer zijn administratie of bedrijfsprocessen moet aanpassen of een externe deskundige moet inhuren om aan de regelgeving te kunnen voldoen, zoals de inzet van een notaris of administratiekantoor. Dit zijn regeldrukkosten.
	Complexiteit. Bij complexiteit gaat het om de vraag of voldoende duidelijk is voor een ondernemer hoe aan de verplichting is te voldoen. Als niet duidelijk is hoe aan de verplichting is te voldoen trekken ondernemers nut- en nood van een verplichting vaak in twijfel.
	Doorlooptijd. In sommige gevallen vraagt een verplichting om contact met een overheidsinstelling. Daar zit dan een bepaalde afhandelingstermijn aan vast. Als de afhandelingstermijn waarbinnen de verplichting wordt uitgevoerd lang is, bijvoorbeeld omdat de uitvoeringsorganisatie beoordelings- of beslissingstijd nodig heeft, leidt dit tot meer ervaren regeldruk
	Dienstverlening. Ondernemers verwachten van de overheid niet alleen heldere informatie over opgelegde verplichtingen, maar in sommige gevallen ook meer uitleg of ondersteuning bij vragen hoe de ondernemer aan die verplichtingen kan voldoen. Als de uitvoeringsorganisatie van de overheid zich daarbij niet constructief opstelt en de ondernemer niet voldoende informeert, kan dit leiden tot onvrede en meer ervaren regeldruk.

De berekeningen van de regeldruk en beoordeling van de werkbaarheid zijn per MKB-indicatorbedrijf vastgelegd en geanalyseerd in een standaardkostenmodel per MKB-indicatorbedrijf (iSKM). Hierin is per verplichting een toelichting opgenomen waarin is aangegeven welke brongegevens zijn gebruikt.

2.2 Onderzoeksmethode en verantwoording

In figuur 2 is de onderzoeksmethode samengevat. Onder de figuur wordt hierop een nadere toelichting gegeven.

Figuur 2. Onderzoeksmethode MKB-indicatorbedrijf

PROCEDURESTAPPEN	WERKZAAMHEDEN	ONDERZOEKS-METHODE	RESULTAAT
1 BEPALEN MKB-INDICATOR-BEDRIJF EN REFERENTIE-BEDRIJVEN	<ul style="list-style-type: none"> Analyse sector op basis van beschikbare kengetallen Bepalen MKB-indicatorbedrijf met brancheorganisatie Inventariseren wettelijke verplichtingen. 	 Meta-analyse	Sectoranalyse en beschrijving MKB-indicatorbedrijf
2 VOORBEREIDEN PRAKTIJK-ONDERZOEK	<ul style="list-style-type: none"> Verwerken verplichtingen in iSKM Werven 4-5 referentiebedrijven Voorbereiden op basis van bedrijfsgegevens 	 Desk-studie	iSKM Database met wettelijke verplichtingen
3 ONDERZOEK REGELDRUK REFERENTIEBEDRIJVEN	<ul style="list-style-type: none"> Diepte interviews bij 4-5 referentiebedrijven Analyseren resultaten per referentiebedrijf Bepalen branchekcijfers voor berekening MKB-indicatorbedrijf 	 Diepte interviews (Delphi Methode)	Regeldruk per referentiebedrijf per verplichting
4 ANALYSE EN VASTSTELLEN REGELDRUK	<ul style="list-style-type: none"> Analyseren referentiebedrijven en bepalen regeldruk MKB-indicatorbedrijf Afstemmen regeldruk en meest belastende verplichtingen met grotere groep ondernemers. 	 Interactieve sessie	Deelrapport per MKB-indicatorbedrijf inclusief iSKM

1. Bepalen MKB-indicatorbedrijf en referentiebedrijven

Op basis van beschikbare gegevens vanuit CBS- en brancheonderzoeken is een analyse gemaakt van de samenstelling van de sector. Hiermee is in overleg met de brancheorganisatie bepaald welke groep bedrijven binnen de sector te maken heeft met de meeste wettelijke verplichtingen. Vervolgens is het MKB-indicatorbedrijf voor de sector vastgesteld en beschreven aan de hand van de meest voorkomende kenmerken. Met een meta-analyse van diverse bronnen (zoals wetten.nl, ondernemersplein.nl en diverse regeldruk-onderzoeken) is bepaald welke wettelijke verplichtingen op het MKB-indicatorbedrijf van toepassing zijn. Ook dit overzicht is getoetst met juristen van onder meer de brancheorganisaties en MKB-Nederland.

2. Voorbereiden praktijkonderzoek

De wettelijke verplichtingen zijn gerubriceerd en verwerkt in het iSKM. In samenwerking met de brancheorganisaties zijn referentiebedrijven geworven om deel te nemen aan het onderzoek. Het werven van bedrijven bleek in sommige sectoren lastig (o.a. vanwege tekort aan personeel of hoge werkdruk). Indien nodig zijn concessies gedaan op het aantal referentiebedrijven (4 in plaats van de beoogde 5) of was sprake van een grotere afwijking van de beschrijving van het MKB-indicatorbedrijf. Bij de analyse is met deze afwijkingen rekening gehouden door bepaalde informatie aanvullend te toetsen in fase 4.

3. Onderzoek regeldruk referentiebedrijven

In diepte-interviews met 4 tot 5 referentiebedrijven per sector is de regeldruk (werkbaarheid en regeldrukkosten) bepaald. Per verplichting is inzichtelijk gemaakt of en hoe de ondernemer voldoet aan de verplichting, wie de verplichting uitvoert (ondernemer, werknemer of accountant/salarisadministratiekantoor), hoeveel tijd en out-of-pocketkosten een ondernemer moet investeren om te voldoen aan de wettelijke verplichting, hoe vaak een ondernemer de verplichting uitvoert en of de ondernemer de verplichting ook zou uitvoeren als deze niet door de overheid werd opgelegd. Samen met eventueel aangegeven knelpunten is vervolgens de werkbaarheid bepaald. De interviews zijn uitgevoerd met de directeur-eigenaar van het bedrijf en, zo nodig, met medewerkers die verantwoordelijk waren voor de uitvoering van de verplichtingen.

Vervolgens zijn de referentiebedrijven onderling vergeleken en is nagegaan op welke wijze de resultaten zijn te vertalen naar de situatie voor het MKB-indicatorbedrijf. Wanneer uit het onderzoek bij de referentiebedrijven blijkt dat het in fase 1 gedefinieerde MKB-indicatorbedrijf te veel afwijkt, dan zijn de uitgangspunten van het MKB-indicatorbedrijf zodanig aangepast dat dit zoveel mogelijk aansluit op de referentiebedrijven.

Voor de duidelijkheid: het MKB-indicatorbedrijf staat model voor de sector maar is geen gemiddelde (niet van de sector en niet van de referentiebedrijven) maar een fictief voorbeeldbedrijf dat model staat voor vergelijkbare bedrijven binnen de sector. De regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf is in deze fase (per verplichting) bepaald op basis van de feitelijke kosten en ervaringen van de referentiebedrijven. Wanneer een bepaalde verplichting afhankelijk is van bijvoorbeeld het aantal personeelsleden, dan wordt in de berekening het aantal personeelsleden van het MKB-indicatorbedrijf gebruikt. Wanneer voor bepaalde verplichtingen gemiddelde branchecijfers beschikbaar zijn (zoals het ziekteverzuim) dan worden deze cijfers gebruikt voor het MKB-indicatorbedrijf.

4. Analyse en vaststellen regeldruk MKB-indicatorbedrijf

In samenwerking met de brancheorganisatie is een werksessie georganiseerd waarin de resultaten van het MKB-indicatorbedrijf besproken zijn en de regeldruk geverifieerd is. Hierbij is nagegaan of de verplichtingen met de hoogste regeldruk (regeldrukkosten en werkbaarheid) overeenkomen met hun eigen ervaring. Ook is nagegaan of bepaalde verplichtingen ontbreken en welke verplichtingen ondernemers juist als goed werkbaar beoordelen. Tenslotte is vanuit de discussie bepaald wat de meest belastende verplichtingen zijn die volgens de branche meegenomen moeten worden in een regeldrukreductieprogramma.

Naar aanleiding van de werksessie zijn bepaalde verplichtingen nader onderbouwd (bijvoorbeeld met branchecijfers) en doorgerekend. De resultaten van de werksessie en dit nader onderzoek zijn verwerkt in het rapport. De finale afstemming van het rapport heeft vervolgens plaatsgevonden met de brancheorganisatie.

3 Sector en verplichtingen

3.1 De metaalsector

De metaalsector is een diverse sector waar verschillende type bedrijven actief zijn. In het eerste kwartaal van 2023 waren er 20.680 bedrijven actief in de metaalsector. Deze bedrijven kunnen worden onderverdeeld in basismetaalindustrie, metaalproductenindustrie, elektrocomponenten-industrie, machine-industrie en productie van vervoersmiddelen. De totale metaalsector is goed voor zo'n 3,9% van het bbp² en voor een productie van ruim € 31 miljard per jaar. De gegevens van de metaalsector zijn met bronvermelding opgenomen in de onderstaande tabel.

Branchevereniging Koninklijke Metaalunie

Koninklijke Metaalunie is een grote branchevereniging van metaal- en techniekbedrijven en komt op voor de belangen van alle bedrijven die met metaal werken. Koninklijke Metaalunie heeft in totaal 15.000 leden. Deze leden hebben samen een omzet van € 30 miljard en bieden werk aan 180.000 mensen. Via de Koninklijke Metaalunie is het mogelijk om bij één van de 45 specifieke brancheverenigingen aan te sluiten.

Keuze voor MKB-indicatorbedrijf: de machinefabrikant

Met de Koninklijke Metaalunie is afgestemd dat het MKB-indicatorbedrijf voor dit onderzoek de machinefabrikant met personeel (15 tot 50 werknemers) is. Deze bedrijven hebben te maken met alle verplichtingen voortkomend uit wet- en regelgeving, namelijk ondernemers-, werkgevers- en sectorspecifieke verplichtingen. Daarnaast zijn deze bedrijven verantwoordelijk voor ongeveer de helft van de totale productie binnen de branche (zie tabel 1).

Tabel 1. Aantal bedrijven en aantal werkzame personen binnen de metaalsector (Bron: CBS)

Type bedrijf	Aantal bedrijven (CBS: Q1 2023)	Aantal Werknemers (CBS: 2020)	Productie in mil- joenen (CBS: 2021)
Basismetaalindustrie (SBI 24)	400	19.700	€9,8 miljard
Metaalproductenindustrie (SBI 25)	14.555	93.900	
Elektrocomponenten-industrie e.d. (SBI 261)	330	6.600	€ 1,5 miljard
Machine-industrie (SBI 28)	3.245	95.000	€ 16,4 miljard
Productie van vervoersmiddelen (SBI 29,30)	2.160	46.100	€ 3,8 miljard
Totaal	20.680	261.300	€ 31,5 miljard

Voor de uitvoering van het MKB-indicatorbedrijven onderzoek is gesproken met vijf referentiebedrijven. De kenmerken van deze referentiebedrijven zijn in onderstaande tabel samengevat. Vanwege de vertrouwelijkheid van de gedeelde (financiële) gegevens die is gegarandeerd richting de referentiebedrijven is de informatie geanonimiseerd.

² Bron: CBS 2021.

Voor de berekening van de omzet van het MKB-indicatorbedrijf is uitgegaan van cijfers uit het branchestructuuronderzoek. De loonkosten zijn gebaseerd op de cao van Metaal en Techniek. Waar relevant is gebruik gemaakt van branchegemiddelden (zoals voor kort en langdurige ziekte verzuim). In de tabellen zijn de belangrijkste uitgangspunten samengevat, in het iSKM zijn alle gebruikte bronnen en berekeningen toegelicht.

De berekende regeldrukkosten en de bepaling van de werkbaarheid is geverifieerd in een werksessie met deskundige vertegenwoordigers van de brancheorganisatie.

Tabel 2. Kerncijfers van de geselecteerde ondernemingen

Kerncijfers referentiebedrijven	Ref. 1	Ref. 2	Ref. 3	Ref. 4	Ref. 5
Omzet (€)	€ 2.300.000	€ 3.000.000	€ 8.600.000	€ 1.100.000	€ 3.600.000
Werknemers (pers.)	16	25	37	15	25
Werknemers (fte)	15	24	36	15	22
Ondernemers (pers.)	1	2	1	1	2
Locatie in Nederland	Midden	Noord	Midden	Noord	Zuid
Leeftijd onderneming	70 jaar	90 jaar	55 jaar	60 jaar	60 jaar

Tabel 3. Kerncijfers MKB-indicatorbedrijf

Kerncijfers MKB-indicatorbedrijf	MKB-Indicatorbedrijf	Toelichting MKB-indicatorbedrijf
Omzet (€)	€ 3.700.000	Bepaald op basis van de referentiebedrijven
Werknemers (pers.)	24	Bepaald op basis van de referentiebedrijven
Werknemers (fte)	23	Bepaald op basis van de referentiebedrijven
Ondernemers (pers.)	1	Bron: Metaalunie
Leeftijd onderneming	65 jaar	Bron: Metaalunie

3.2 Het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant bedrijf

Het hieronder beschreven MKB-indicatorbedrijf is een fictief bedrijf. Het MKB-indicatorbedrijf staat model voor de sector en maakt inzichtelijk welke verplichtingen van toepassing zijn, wat de regeldruk is en hoe dit doorwerkt in de bedrijfsvoering. Het is geen gemiddeld bedrijf, maar geeft wel een realistische beschrijving van bedrijven binnen deze sector. In de rest van deze rapportage wordt de regeldruk voor dit bedrijf berekend op basis van ervaringen en inzichten uit de sector.

Tim van Alber is eigenaar van het familiebedrijf "Alber Constructie". Hij heeft het bedrijf 5 jaar geleden overgenomen van zijn vader, zijn vader heeft het ook overgenomen van zijn vader. Het metaalbedrijf is 65 jaar geleden opgericht en is in het beheer van de familie gebleven. Tim heeft een vast team met ervaren vakmensen, een groot deel hiervan is minimaal 10 jaar in dienst. Daarnaast leidt hij jongeren op binnen zijn bedrijf.

Vakmanschap met nieuwe technieken

Tim wist op jonge leeftijd al dat hij het bedrijf wilde overnemen. Hij heeft de opleiding staalbouwkundig constructeur gevolgd en is na het afstuderen bij "Alber Constructie" gaan werken. Toen hij het bedrijf eenmaal goed kende, is hij mede-eigenaar geworden.

Vijf jaar geleden is zijn vader met pensioen gegaan en heeft hij het bedrijf volledig overgenomen.

“Alber Constructie” biedt verschillende services aan waarvan alles op projectbasis verloopt en maatwerk is. Dit betekent dat het bedrijf geen machines op grote schaal levert, maar complexe en specifieke projecten oppakt. Het bedrijf is gespecialiseerd in het bewerken van metaal, RVS en aluminium. Naast metaalbewerking biedt “Alber Constructie” ook onderhoudsdiensten aan. Er zijn op dit moment 25 medewerkers in dienst waaronder administratieve medewerkers, projectleiders, metaalbewerkers en lassers. Het bedrijf vindt expertise en kwaliteit in het vakgebied erg belangrijk, waardoor het vakmanschap met nieuwe technieken combineert.

“Alber Constructie” heeft een eigen gebouw waaraan in 2017 een aanbouw is gedaan. Het bedrijf heeft eigen parkeerplaatsen op het terrein. Door de jaren heen en in de nieuwe aanbouw heeft Tim verschillende verduurzamingsmaatregelen getroffen, zoals ledverlichting met bewegingssensoren en isolatie. Tim wil ook graag zonnepanelen aanschaffen. Echter geeft de verzekering aan dat de panelen een hoog risico vormen voor brand, waardoor de kosten voor de verzekering stijgen. Tim vindt dat de wensen van de overheid en de eisen van de verzekering botsen op het vlak van verduurzaming.

Wettelijke verplichtingen

Tim vindt een groot deel van de regelgeving en verplichtingen belangrijk omdat ze zorgen voor een veilige werkomgeving. Daarnaast verhoogt het de kwaliteit van hun producten en services. Echter door de vele en verschillende verplichtingen vindt Tim het lastig te overzien waar hij aan moet voldoen en wat de specifieke eisen zijn. Hij vindt het jammer dat hij zich niet volledig kan focussen op het vakmanschap in metaalbewerking.

Bovendien verandert de regelgeving vaak. Hierdoor moet hij tijd investeren om op de hoogte te blijven van de veranderingen. Tim maakt hiervoor gebruik van de verslaggeving door de Koninklijke Metaalunie. Wel vindt hij sommige regelgeving lastige materie, zoals wetgeving op het gebied van privacy. Hij vindt het bijvoorbeeld lastig dat hij niet aan medewerkers mag vragen wat ze mankeren wanneer ze zich ziek melden, terwijl hij ook de verantwoordelijkheid heeft om diegene zo snel mogelijk weer aan het werk te krijgen.

3.3 Wettelijke verplichtingen

In samenwerking met MKB-Nederland en de [Koninklijke Metaalunie](#) is een overzicht van wettelijke verplichtingen opgesteld voor het MKB-indicatorbedrijf de [machinefabrikant](#). Dit overzicht is tijdens het onderzoek voortdurend bijgewerkt en uitgebreid vanuit de gesprekken met de referentiebedrijven. Het overzicht met wettelijke verplichtingen voor het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant geeft een zo compleet mogelijk beeld van de verplichtingen. Het overzicht met de in totaal [84](#) wettelijke verplichtingen is opgenomen in bijlage I.

Sectorspecifieke en sector-overstijgende verplichtingen

Voor het meten van de regeldruk in termen van kosten en tijd is het van belang dat de wettelijke verplichtingen uniform zijn gerubriceerd. Hierbij is duidelijk gemaakt welke verplichtingen sectorspecifiek en welke sector overstijgend zijn. De wettelijke verplichtingen zijn samengevat in de volgende hoofdcategorieën:

- [Werkgeversverplichtingen](#). De overheid legt werkgevers verschillende wettelijke verplichtingen op, zoals het zorgen voor een gezonde en veilige werkomgeving. Dit zijn verplichtingen waaraan elke werkgever in Nederland moet voldoen.

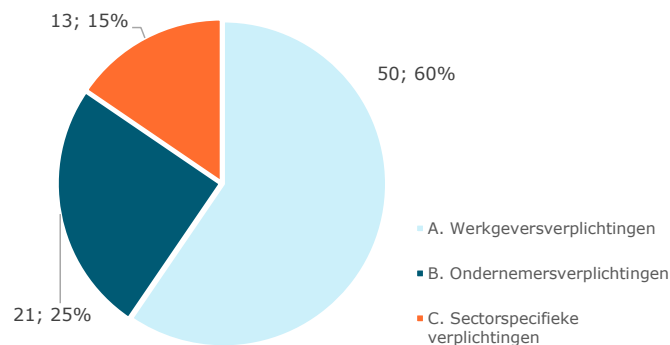
Uit het onderzoek blijkt dat machinefabrikanten vooral de incidentele werkgeversverplichtingen (zoals verplichtingen met betrekking tot [ontslag](#), [daarmee](#)

samenhangende vergoeding en/of re-integratietraject) als belastend ervaren. Dit komt omdat zij niet vaak met dergelijke verplichtingen te maken hebben en deze regels ingewikkeld zijn. Veel ondernemers zijn voor deze verplichtingen dan ook afhankelijk van experts die zij daarvoor inhuren.

- **Ondernemersverplichtingen.** Dit betreft verplichtingen die voor elke onderneming, ongeacht of zij wel of geen medewerkers hebben, in Nederland gelden, zoals het indienen van de aangifte omzetbelasting en [het laten keuren van installaties die een grote impact hebben op de metaalbranche](#).
- **Sectorspecifieke verplichtingen.** Dit zijn sectorspecifieke verplichtingen voor de machinefabrikant. Dit is onder meer [de Machinerichtlijn](#).

Het onderstaande figuur toont de verdeling van de hoofdcategorieën. Hieruit blijkt dat [25%](#) van deze verplichtingen geldt voor alle ondernemingen en [60%](#) geldt voor alle ondernemingen met personeel. De overige [15%](#) zijn sectorspecifieke verplichtingen en moeten uitgevoerd worden om te blijven ondernemen in de [metaalsector](#).

Figuur 3. Verdeling verplichtingen naar hoofdcategorieën

Hoofd- en subcategorieën	Per sub-categorie	Per hoofd-categorie
A. Werkgeversverplichtingen		50
A-1 Gezondheid en veiligheid op het werk	16	
A-2 Werktijden en sociale zekerheid	7	
A-3 Arbeidsbescherming en gelijke behandeling	11	
A-4 Werkgever overig	16	
B. Ondernemersverplichtingen		21
B-1 Belastingen en financiën	4	
B-2 Bedrijfsvoering	11	
B-3 Ondernemer, overig	6	
C. Sectorspecifieke verplichtingen		13
C-1 Omgevingsverplichtingen	2	
C-2 Brandveiligheid	1	
C-3 Sectorspecifiek, overig	10	
Totaal		84

Hoe vaak voert een ondernemer de verplichtingen uit

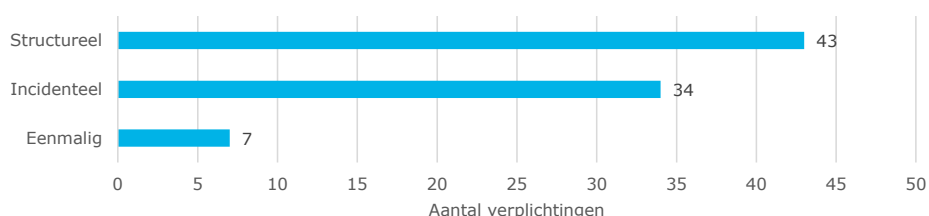
Van de [84](#) wettelijke verplichtingen zijn er [43](#) verplichtingen die de ondernemer jaarlijks of vaker moet uitvoeren. Deze zogenaamde structurele verplichtingen zijn bijvoorbeeld het per kwartaal indienen van de aangifte omzetbelasting of het regelmatig informeren van de medewerkers over het Arbobeleid.

Naast deze [43](#) structurele verplichtingen heeft de machinefabrikant te maken met [34](#) incidentele verplichtingen. Dit zijn verplichtingen gekoppeld aan incidentele activiteiten

binnen de bedrijfsvoering. Het kan gaan om voorziene activiteiten, zoals een verbouwing, of onvoorziene activiteiten, zoals een medewerker die langdurig ziek wordt. In de berekening van de regeldruk is de frequentie per verplichting bepaald (voor een toelichting zie paragraaf 2.1).

Tenslotte zijn er 7 eenmalige verplichtingen. Dit zijn verplichtingen die een bedrijf één keer in het bestaan moet uitvoeren. Het kan gaan om de implementatie van de AVG-wetgeving of het aanvragen van een parkeervergunning. Het kan ook gaan om de vereisten voor het opstarten van een bedrijf, zoals het inschrijven in het Handelsregister. In de berekening is de regeldruk van deze verplichtingen gekoppeld aan de afschrijvingstermijn van tien jaar.³ De regeldruk van deze verplichtingen is hierdoor laag en heeft weinig invloed op de regeldruk.

Figuur 4. Aantal verplichtingen

In de berekening is de regeldruk die ontstaat door nieuwe wetgeving niet afzonderlijk meegenomen. Het kan bijvoorbeeld gaan om de tijdsbesteding die een ondernemer kwijt is aan de kennisname van nieuwe wetgeving en door na te gaan wat dit voor zijn of haar bedrijfsvoering betekent. In de berekening zijn wel de kosten voor de operationele uitvoering meegenomen.

Tekstkader 1. Gemeentelijke vergunningen

De machinefabrikant kan een aantal vergunningen van de gemeente nodig hebben om bepaalde activiteiten te mogen uitvoeren. Aangezien de vergunningen per gemeente verschillen en het aantal mogelijke vergunningen groot is, is ervoor gekozen om de meest voorkomende vergunningen op te nemen in het iSKM en deze waar mogelijk te clusteren. Hieronder zijn deze vergunningen opgesomd, waarbij een onderscheid is gemaakt tussen eenmalige, incidentele en structurele vergunningen.

De machinefabrikant dient eenmalig een milieumelding (Activiteitenbesluit) in bij de gemeente. Deze melding is meer dan 10 jaar geleden ingediend bij de start/overname van het bedrijf en daarom niet meegenomen in de berekening van de regeldruk (zie paragraaf 4.1.4).

De machinefabrikant heeft incidenteel van de gemeente een Omgevingsvergunning nodig. Dit gebeurt gemiddeld 1 keer per 10 jaar, vaak voor het uitvoeren van verbouwingen.

Verder kan de machinefabrikant, afhankelijk van de gemeentelijke regelgeving en de situatie ter plaatse, een parkeervergunning of -onthefving nodig hebben. Dit is een structurele verplichting, maar bij alle geïnterviewde referentiebedrijven was deze niet van toepassing dan wel niet voorgekomen. Daarom is voor deze vergunning geen regeldruk berekend.

³ In de Handleiding Meting Regeldruk wordt de regeldruk van eenmalige verplichtingen afzonderlijk gerapporteerd. In deze berekening worden deze kosten meegenomen in de jaarlijkse kosten en daarom wel afschreven. Hierbij is, in aansluiting met de door [de belastingdienst gehanteerde termijn](#) voor het afschrijven van goodwill, gekozen voor een termijn van 10 jaar.

Verplichtingen waarvoor de regeldruk niet is bepaald

Een aantal verplichtingen komt in de praktijk van de machinefabrikant zo weinig voor dat deze niet zijn meegenomen in de berekening van de regeldruk van het MKB-indicatorbedrijf. De belangrijkste reden is dat hiervoor geen frequentie van voorkomen is vast te stellen. Dit betreft de volgende verplichtingen:

- Het melden van een onveilig non-food product bij de NVWA
- Het aanvragen van een parkeervergunning of -onthefing
- Het melden van een datalek aan de Autoriteit Persoonsgegevens
- Het melden van een datalek aan de betrokkene
- Het meewerken aan inspecties van de brandweer⁴
- Het nemen van energiebesparende maatregelen van de Erkende Maatregelenlijst
- Het meewerken aan inspecties van iSZW
- Het melden van arbeidsongevallen met personeel (die leiden tot de dood, blijvend letsel of een ziekenhuisopname) bij de Arbeidsinspectie
- Het maken van afspraken rondom zwangerschapsverlof en bijhouden van de administratie
- Het zorgen voor plekken voor arbeidsbeperkten (Wet banenafpraak en quotum arbeidsbeperkten)
- Het aanvragen van een energielabel

De volgende verplichtingen zijn niet van toepassing op het MKB-indicatorbedrijf Metaal en zijn om die reden niet meegenomen in de berekening:

- Het opstellen van een elektronisch milieujaarverslag
- Het vervoeren van gevaarlijke stoffen (nationaal en internationaal)
- Het opstellen van een jaarverslag of een bestuursverslag
- Ketenaansprakelijkheid
- Het doen van een gebruiksmelding of het aanvragen van een vergunning voor brandveilig gebruik.

⁴ Deze zijn meestal onderdeel van een bredere inspectie die namens de gemeente wordt uitgevoerd door de omgevingsdienst. De regeldruk is daar meegenomen.

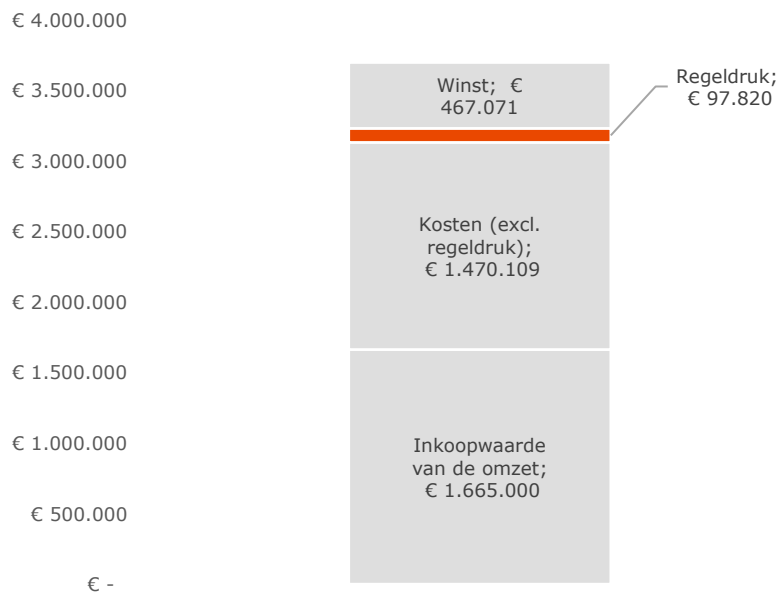
4 De regeldruk van de machinefabrikant

4.1 De regeldrukkosten

Uit het onderzoek blijkt dat de regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant ongeveer € 98.000 per jaar is. Dit betreft uitsluitend de kosten van het naleven van de wettelijke verplichtingen. Bedrijfseigen kosten (zgn. business as usual kosten) vallen hier niet onder. Dit zijn uiteraard wel kosten om te voldoen aan wettelijke verplichtingen, maar deze kosten worden niet gerekend als regeldruk.

Onderstaand figuur toont het verband tussen de jaarlijkse lasten en de gemiddelde winst van een ondernemer in de metaalbranche. Vanuit dit oogpunt kan een vermindering van de regeldruk een positief effect hebben op de winstgevendheid van een machinefabrikant.

Figuur 5. Verhouding bedrijfskosten, -opbrengsten en regeldruk MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant

	Resultaat
Omzet	€ 3.700.000
Inkoopwaarde van de omzet	€ 1.665.000
Kosten (excl. regeldruk)	€ 1.470.109
Regeldruk	€ 97.820
Winst	€ 467.071

4.1.1 De kwantitatieve top 10

Onderstaande tabel toont de structurele verplichtingen met de hoogste regeldruk per jaar voor het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant. De Machinerichtlijn veroorzaakt de hoogste regeldruk. Deze richtlijn zorgt ervoor dat de geproduceerde machines voldoen aan veiligheids- en gezondheidseisen. Deze kosten zijn hoog omdat het veel tijd kan

kosten om alle benodigde documentatie op te stellen. Daarnaast kan het nodig zijn dat de machines extern worden beoordeeld.

Op de tweede plaats veroorzaakt de verplichting doorbetalen loon bij ziekte (langdurig verzuim via verzekering) regeldruk. Voor de berekening is ervan uitgegaan dat langdurig verzuim is afgedekt door de kosten van een ziekteverzuimverzekering. Omdat binnen de verzekering een eigen risico periode zit waardoor de werkgever de loondoorbetaling voor de eerste vier tot zes weken zelf moeten betalen, zijn de kosten hiervoor apart berekend.

Verder veroorzaken het opstellen van de jaarrekening en het aansluiten bij een arbodienst hoge structurele kosten. Voor alle drie geldt dat de regeldruk voornamelijk bestaat uit externe kosten. Bijvoorbeeld voor de inhuur van externe partijen zoals een accountant of een arbodienst. De kosten van de arbodienst kunnen verder oplopen wanneer er zieke medewerkers zijn en extra diensten nodig zijn van de arbodienst.

Tabel 4. De tien meest belastende structurele verplichtingen MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant

Verplichting (structureel)	Kosten
Gebouwde machines moeten voldoen aan veiligheidseisen van Warenwetbe	€ 15.000
Het doorbetalen loon bij ziekte (langdurig verzuim via verzekering)	€ 13.702
Het opstellen van de jaarrekening	€ 12.185
Het aansluiten bij een arbodienst en/of het inhuren van een bedrijfsarts	€ 3.754
Het laten keuren van arbeidsmiddelen.	€ 2.424
Het indienen van aangifte winstbelasting, inclusief afdracht	€ 1.563
Het bijhouden van de administratie rondom vakantie	€ 1.230
Het voeren van een deugdelijke registratie van de arbeids- en rusttijden	€ 1.014
Het uitvoeren van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek.	€ 972
Het afdragen van premies aan het O&O-fonds	€ 951

Onderstaande tabel toont de incidentele verplichtingen met de hoogste regeldruk per jaar. Hierbij zijn de frequenties van voorkomen voor het MKB-indicatorbedrijven bepaald op basis van het voorkomen binnen de branche. Bovenaan staan de kosten voor het doorbetalen van loon bij ziekte (kort verzuim). Verder veroorzaakt het re-integreren van medewerkers ook hoge regeldruk. De verplichting is ingewikkeld voor de machinefabrikant doordat er weinig tot geen vervangend werk is. Ook het doorlopen van een ontslagprocedure met wederzijds goedvinden zorgt voor hoge regeldruk omdat het veel tijd kost om afspraken te maken met de medewerker en er hoge externe kosten zijn. De externe kosten komen voort uit de inhuur van een juridisch adviseur en de vergoeding die met de medewerker wordt afgesproken. Daarnaast zorgen de risico-inventarisatie- en evaluatie (RI&E) en de transitievergoeding voor hoge kosten.

Tabel 5. De tien meest belastende incidentele verplichtingen

Verplichting (incidenteel)	Kosten
Het doorbetalen van het loon bij ziekte (kort verzuim)	€ 20.537
Het meewerken aan de re-integratie van een werknemer	€ 3.278
Het doorlopen van een ontslagprocedure bij ontslag met wederzijds goedvinden	€ 2.813
Het uitvoeren van een Risicoinventarisatie en -Evaluatie	€ 2.423
Het betalen van een transitievergoeding voor een werknemer	€ 1.790
Het (digitaal) verstrekken van een loonstrook aan een werknemer	€ 1.679
Het aanvragen van een omgevingsvergunning	€ 1.108
Het informeren van betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens	€ 975
Het meewerken aan loonbeslag	€ 962
Het bijhouden van het ziekteverzuim	€ 924

4.1.2 Verplichtingen die onderdeel zijn van bedrijfseigen kosten

Een aantal wettelijke verplichtingen wordt door ondernemers in de metaalsector niet of slechts gedeeltelijk als een verplichting ervaren. Dit komt doordat zij de verplichting

beschouwen als een onderdeel van hun bedrijfsvoering. Aangezien zij deze verplichte kosten niet of slechts in geringe mate als regeldruk beschouwen, worden deze kosten binnen het onderzoek beschouwd als bedrijfseigen kosten (of business as usual). Als deze verplichtingen afgeschaft worden, heeft dit beperkt effect op de regeldruk van machinefabrikanten en ondernemers in de metaalbranche.

De verplichtingen "Het voorlichten over en toezien op te verrichten werkzaamheden", "Het zorgen voor Arbovoorzieningen" en "Maatregelen nemen om gehoorschade te voorkomen" zijn volledig (100%) onderdeel van de bedrijfsvoering en veroorzaken geen regeldruk. De ondernemers vinden het belangrijk om goed voor medewerkers te zorgen. Deze maatregelen werden al genomen voordat de concrete verplichtingen er waren. Verder zien ondernemers de verplichting "Premie differentiatie tijdelijke contracten (WAB)" ook als volledig onderdeel van de bedrijfsvoering. Ondernemers geven aan dat alle medewerkers een vast contract hebben. Ook de verplichting "Het nemen van energiebesparende maatregelen" wordt ervaren als 100% bedrijfseigen. Ondernemers nemen jaarlijks verschillende maatregelen om duurzamer te worden maar ook om geld te besparen.

Tabel 6. Overzicht van bedrijfseigen verplichtingen

Nr.	Verplichting	% BAU
4.	Het voorlichten over en toezien op te verrichten werkzaamheden	100%
10.	Het zorgen voor Arbovoorzieningen zoals beschermingsmiddelen	100%
18.	Maatregelen nemen om gehoorschade te voorkomen	100%
23.	Het schriftelijk vastleggen van de arbeidsovereenkomst	100%
32.	Premie differentiatie tijdelijke contracten (WAB)	100%
36.	Het betalen van loon aan een medewerker	100%
43.	Het ter beschikking stellen van trainingen, opleidingen en cursussen	100%
68.	Het nemen van energiebesparende maatregelen	100%
93.	Het bijhouden van geautomatiseerd werk	100%

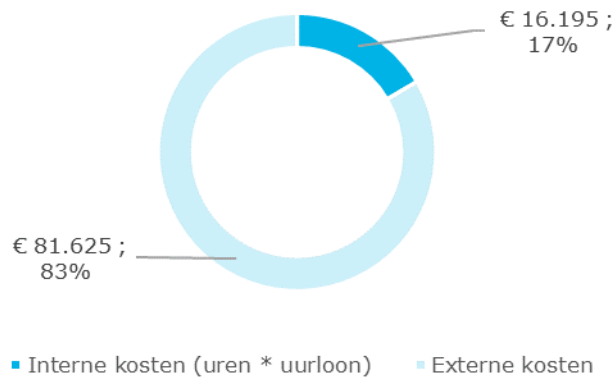
4.1.3 Interne en externe kosten

Uit figuur 6 blijkt dat de totale regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant bestaat uit 17% interne kosten. De interne kosten zijn berekend door de tijd die hieraan wordt besteed te vermenigvuldigen met de gemiddelde loonkosten van de ondernemer of medewerker die dit uitvoert.

De externe kosten nemen 83% van de totale regeldrukkosten voor rekening. Dit zijn alle kosten die ondernemers aan derden betalen (ook 'out-of-pocketkosten' genoemd). Het gaat dan om specifieke kosten, zoals het inhuren van een accountant. Uit de praktijk blijkt dat ondernemers zeer verschillend beslissen over de verdeling van deze kosten.

Uit het onderzoek blijkt dat de omvang van de onderneming niet van invloed is op de keuze of een ondernemer dit zelf doet (interne kosten) of uitbesteed (externe kosten). Deze keuze wordt bepaald door (1) de kennis die nodig is om aan deze verplichting te voldoen, (2) de mate waarin de ondernemer de uitvoering van deze verplichtingen zelf in de hand wil houden en (3) de relatie die een ondernemer heeft met de ingehuurde partij⁵.

⁵ Wanneer een ondernemer al langer met een externe partij samenwerkt, zal deze sneller meer verplichtingen bij de externe partij neerleggen.

Figuur 6. Verhouding interne versus externe kosten voor wettelijke verplichtingen

Het is ook belangrijk om te wijzen op het feit dat niet alle ondernemingen over de financiële mogelijkheden beschikken om te kiezen hoe zij aan de wettelijke verplichtingen willen voldoen (bijvoorbeeld het verzekeren van doorbetalen loon bij ziekte of zelf dit risico financieel dragen). In ieder geval besteden machinefabrikanten de [salarisadministratie en de financiële administratie](#) uit aan een accountant of administratiekantoor. Daarnaast worden de volgende externe adviseurs ingehuurd:

- Arbodienst, Arboarts of Arbo-deskundige. Deze professionals worden vanuit een arbodienst ingehuurd voor begeleiding van zieke medewerkers (Wet Poortwachter). Het komt ook voor dat een ondernemer zich naast of in plaats van een arbodienst via zelfstandige adviseurs of andere bedrijven van advies laat voorzien.
- Jurist of advocaat. Deze professionals worden vooral ingehuurd voor het opstellen van de vaststellingsovereenkomst bij het beëindigen van het dienstverband door de werkgever of een ontslagprocedure.
- Technische installatiebedrijven of gespecialiseerde onderhoudsbedrijven. Zij verzorgen keuringen van installaties (brandmeldinstallatie, cv, airco etc.).
- Specialistische adviseurs. Het kan hier bijvoorbeeld gaan om de aanvraag van een omgevingsvergunning of de implementatie van nieuwe wetgeving. Zo hebben ondernemers voor de implementatie van de AVG een externe adviseur ingehuurd of zijn leveranciers van bedrijfssoftware en/of de website hiervoor ingehuurd. Vaak blijven die daarna nog een permanente controle of actualisatie doorvoeren waarvoor kosten worden gemaakt.

4.1.4 Eenmalige verplichtingen

In het onderzoek zijn de jaarlijkse kosten van de vastgestelde wettelijke verplichtingen besproken en gekwantificeerd in termen van kosten en tijd. Daarnaast is onderzocht welke eenmalige kosten in het afgelopen jaar zijn gemaakt. De eenmalige verplichtingen zijn alleen meegenomen wanneer deze in de afgelopen 10 jaar zijn uitgevoerd en berekend als gemiddelde kosten per jaar. Omdat het MKB-indicatorbedrijf langer dan 10 jaar bestaat, dragen deze verplichtingen beperkt bij aan de regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant.

De kosten voor de implementatie van nieuwe regelgeving zijn niet meegenomen in de berekening van het MKB-indicatorbedrijf.

Tabel 7. Eenmalige verplichtingen en bijbehorende uitgaven MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant

Verplichting (eenmalig)	Kosten
Het naleven van algemene eisen aan het gebouw	€ 31
Het indienen van een milieumelding	€ 31
Het verplicht inschrijven in het handelsregister	€ 23
Het opstellen van een ziekteverzuimbeleid	€ 15
Het indienen van een aanmelding als werkgever	€ 8
Het aansluiten bij een pensioenuitvoerder	€ 8

4.1.5 Naleving van de verplichtingen

Uit het onderzoek blijkt dat ondernemers zich inspannen om aan alle wettelijke verplichtingen te voldoen, maar dat lukt niet altijd. De belangrijkste reden hiervoor is dat de ondernemer de verplichting onvoldoende kent. De ondernemer is wel in de veronderstelling dat aan de verplichting wordt voldaan, maar voldoet alsnog niet of niet volledig aan de gestelde eisen. Dit betreft de bijvoorbeeld de regels rond de AVG. Ook is bij bepaalde verplichtingen aangegeven dat ondernemers de verplichting niet uitvoerbaar vindt omdat deze veel te theoretisch is. De ondernemer vult hiermee de verplichting pragmatisch in en voldoet hiermee niet volledig. Voorbeelden hiervan zijn het verplicht vastleggen of documenteren van de Arbo-risico's en het Arbobeleid of de registratie van arbeids- en rusttijden (die volgens de wet heel gedetailleerd moet).

Ook is bij bepaalde verplichtingen aangegeven dat ondernemers bewust niet voldoen of niet kunnen voldoen. In de onderstaande tabel zijn de meest genoemde verplichtingen opgenomen en is aangegeven wat de reden is van niet naleven.

Tabel 8. Verplichtingen die vaak niet (volledig) worden nageleefd

Verplichting	Reden
Het aantonen van de naleving van de privacyregels	Complex en niet voldoende bekend. Het is voor de ondernemer onduidelijk wat wel en niet mag en waar ze precies aan moeten voldoen.
Het informeren van betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens	Complex en niet voldoende bekend. Daarnaast vinden de ondernemers het minder belangrijk doordat zij alleen bedrijfsgegevens hebben van klanten, geen persoonsgegevens.
Het registreren van arbeids- en rusttijden	Alleen registratie start- en eindtijd en registratie van vakantie dagen en ziekte. Pauzes en rusttijden worden niet altijd actief geregistreerd. De rusttijden worden niet altijd actief geregistreerd. De rusttijden worden verwerkt op basis van de algemene afspraken binnen het bedrijf. Dit is voor deze ondernemers de dagelijkse gang van zaken.
Het doorgeven van het aantal werkzame personen aan de KvK	De ondernemers zijn niet bekend met deze verplichting en geven dit hierdoor niet door. Veel bedrijven hebben weinig verloop waardoor het aantal werkzame personen niet veel verandert.
Het organiseren van bedrijfshulpverlening (BHV)	Het inlichten van medewerkers over andere nooduitgangen wordt niet altijd voldoende gedaan. Ondernemers geven aan dit onnodig te vinden omdat medewerkers het gebouw goed kennen.

In de berekening van de regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant, is uitgegaan van volledige naleving. Dit betekent dat de regeldruk van de bovenstaande verplichtingen wel volledig is meegenomen en dat de informatie over het niet naleven van de verplichting wordt gebruikt om te kijken of het een aanleiding is om de verplichting te optimaliseren (zie paragraaf 5.2).

4.2 De werkbaarheid (beleefde regeldruk)

Alle geïnterviewde referentiebedrijven zien de toegevoegde waarde in van de wettelijke verplichtingen. Dit komt doordat het meestal duidelijk is dat de wetgeving een specifiek doel heeft met de verplichting. De respondenten geven aan dat zij het belangrijk vinden dat er een gelijk speelveld is tussen alle type bedrijven binnen [de machinefabrikant](#). Dit kan gecreëerd worden door middel van wetgeving en toezicht.

Werkbaarheid per verplichting

Uit het onderzoek blijkt dat van alle beoordeelde verplichtingen⁶ 48% wordt voldaan als onderdeel van de dagelijkse administratie of activiteiten. Ondernemers beoordelen deze verplichtingen als goed werkbaar omdat deze goed passen in de bedrijfsvoering of eenvoudig kunnen worden uitgevoerd. De betrokken ondernemers beoordelen 42% als redelijk werkbaar. Deze verplichtingen zijn werkbaar maar veroorzaken wel regeldruk. Hierbij is aangegeven dat ook voor deze categorie toch vaak deskundigheid van derden (branche of accountant) nodig is.

De ondernemers beoordelen 9%⁷ van de verplichtingen als niet of slecht werkbaar. Onderstaande tabel toont, op basis van de resultaten van de gesprekken, de tien meest voorkomende wettelijke verplichtingen waaraan ondernemers in de praktijk moeilijkheden aan ondervinden. In de tabel is ook de reden aangegeven waarom zij de verplichting als niet of slecht werkbaar beoordelen.

⁶ In totaal zijn 84 verplichtingen opgenomen in het onderzoek. In totaal zijn 20 verplichtingen te weinig voorgekomen om hierover een oordeel te vormen. De percentages hebben daarom betrekking op 64 verplichtingen waarvoor de werkbaarheid is beoordeeld.

⁷ De som van de beoordeelde verplichtingen is 99%. Dit heeft te maken met de afronding van de percentages van de niet- en slecht werkbare verplichtingen.

Tabel 9. De 10 verplichtingen die als niet of slecht werkbaar zijn beoordeeld

Nr.	Wettelijke verplichting	Regeldrukaspecten				
		 Tijd	 Kosten	 Complexiteit	 Doorlooptijd	 Dienstverlening
1.	Het meewerken aan uitvragen van het CBS	✓	✓	✓		✓
2.	Het uitvoeren van een risico-inventarisatie en -evaluatie	✓	✓	✓	✓	
3.	Het meewerken aan de re-integratie van een werknemer	✓	✓	✓	✓	✓
4.	Het bijhouden van het ziekteverzuim	✓	✓	✓		
5.	Het aansluiten bij een arbodienst en/of het inhuren van een bedrijfsarts		✓		✓	
6.	Het inschrijven van uiteindelijk belanghebbenden in het UBO-register	✓		✓		✓
7.	Het betalen van een transitievergoeding voor een werknemer		✓			
8.	Het doorlopen van een ontslagprocedure bij ontslag met wederzijds goedvinden.	✓	✓	✓		
9.	Het doorbetalen van het loon bij ziekte (kort verzuim)		✓		✓	
10.	Gebouwde machines moeten voldoen aan veiligheidseisen van Warenwetbesluit Machines (machinerichtlijn)	✓	✓	✓	✓	✓

Uit het onderzoek blijken de volgende redenen relevant om verplichtingen als niet of slecht werkbaar te beoordelen:

- **Onduidelijke verplichtingen.** Uit het onderzoek blijkt dat niet in alle gevallen duidelijk is hoe een verplichting moet worden nagekomen. Het maakt daarbij geen verschil of de verplichting nieuw is of al jaren bestaat.
- **Onvoldoende aansluiting bij de bedrijfsprocessen.** De referentiebedrijven zijn van mening dat in sommige gevallen de verplichtingen niet of onvoldoende aansluiten bij de bedrijfsprocessen. Door beter aan te sluiten bij de bedrijfspraktijk is de regeldruk te verlagen.
- **Afhankelijkheid en hoge kosten van derden.** De meeste ondernemers voelen zich gedwongen om externe adviseurs in te huren omdat verplichtingen complex zijn en het risico groot is dat zij fouten maken (zie paragraaf 4.1.3). Al met al voelen de meeste ondernemers zich gedwongen om externe adviseurs in te huren. Niet alleen kan de materie te ingewikkeld zijn en is de kans op fouten groot, maar door de hoeveelheid wettelijke verplichtingen komt een ondernemer anders ook niet aan het ondernemen toe.

Regeldruk door het aantal verplichtingen

Uit het onderzoek blijkt dat naast de werkbaarheid van de verplichtingen ook regeldruk wordt ervaren door het aantal verplichtingen dat van toepassing is en de stroom aan nieuwe of gewijzigde verplichtingen.

De betrokken ondernemers en de brancheorganisatie geven aan dat zij een structureel gevoel aan onbehagen hebben vanwege de onzekerheid of zij alle wettelijke verplichtingen (kunnen) naleven. Uit het onderzoek wordt dit zichtbaar doordat ondernemers

meerdere verplichtingen bewust of onbewust niet naleven (zie paragraaf 4.1.5 Naleving van verplichtingen). De belangrijkste reden hiervoor is dat de ondernemer de verplichting onvoldoende kent. De ondernemer is dan wel in de veronderstelling dat aan de verplichting wordt voldaan, maar voldoet niet of niet volledig in de praktijk. Daarnaast is het algemene oordeel van de ondernemers dat het grote aantal verplichtingen onwerkbaar is en de afhankelijkheid van externe deskundigen te groot.

5 Van knelpunten naar oplossingen

5.1 Regeldruk versus werkbaarheid

In de onderstaande matrix zijn de kwantitatieve- en kwalitatieve resultaten van de analyse van de regeldruk per verplichting samengevat. De horizontale as toont de regeldrukkosten (in € per jaar). De verticale as toont de werkbaarheid van beneden naar boven aan. De matrix is als volgt te gebruiken om te bepalen welke verplichtingen prioriteit zouden kunnen krijgen om de regeldruk te verminderen:

- **Hoge regeldruk (rechtsboven):** de lasten om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen zijn hoog en tegelijkertijd vinden ondernemers de verplichting niet of slecht werkbaar. Deze verplichtingen veroorzaken voor ondernemers relatief hoge beleefde en feitelijke regeldruk. Reductiemaatregelen zullen dus merkbaar zijn voor ondernemers. Voorbeelden van verplichtingen met hoge regeldruk voor de machinefabrikant zijn de verplichtingen die betrekking hebben op het re-integreren van zieke medewerkers en de Machinerichtlijn.

- **Lage regeldruk (linksonder):** de lasten om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen zijn laag en tegelijkertijd vinden ondernemers de werkbaarheid goed. Dit kan bijvoorbeeld komen doordat de verplichting past in de reguliere bedrijfsvoering. De reductiemaatregelen voor deze verplichtingen zullen beperkt merkbaar zijn.

Voorbeelden van verplichtingen met lage regeldruk voor de machinefabrikant zijn verplichtingen die samenhangen met de inrichting van een goede werkplek en voor de hand liggende zaken als het betalen van loon.

- **Hoge feitelijke regeldruk (rechtsonder):** de regeldrukkosten zijn hoog maar in de uitvoering wel goed werkbaar. Reductiemaatregelen voor deze verplichtingen zullen kwalitatief minder merkbaar zijn, maar zullen de onderneming bedrijfseconomisch wel versterken.

Voorbeelden van verplichtingen die hoge feitelijke regeldruk veroorzaken voor machinefabrikant zijn de verplichtingen die samenhangen met loondoorbetaling bij ziekte. Een deel van deze kosten wordt gedekt door de verzuimverzekering (22) en een deel van deze kosten betaalt de ondernemer vanuit het eigen risico binnen deze verzekering (33). De kosten voor loondoorbetaling bij ziekte zijn hoog omdat het ziekteverzuim binnen de sector relatief hoog ligt.

- **Hoge beleefde regeldruk (linksboven):** de regeldrukkosten zijn laag maar de verplichting is niet of slecht werkbaar. Dit kan doordat de regels onduidelijk zijn of beperkt aansluiten bij informatie of activiteiten binnen de bedrijfsvoering. Reductiemaatregelen zullen merkbaar zijn omdat deze ergernissen oplossen.

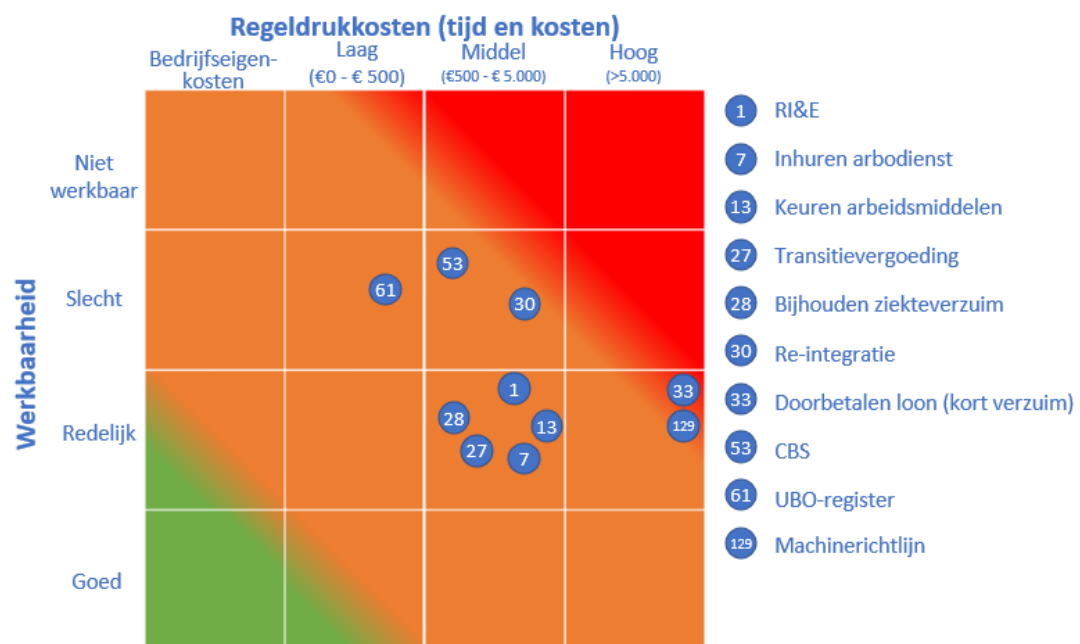
Voorbeelden van verplichtingen met hoge beleefde regeldruk voor de machinefabrikant zijn bijvoorbeeld het invullen van CBS-enquêtes. Voor de verplichting geldt dat de ondernemer het administratiekantoor moet inschakelen voor de uitvoering hiervan. Dit wordt mede aangewakkerd door de dreiging van boetes bij het foutief naleven van deze verplichtingen⁸.

Gezien het grote aantal verplichtingen is aan de deelnemende ondernemers en de brancheorganisatie gevraagd welke 10 verplichtingen in ieder geval in een regeldruk

⁸ Handhaving (CBS, 2023)

reductieprogramma moeten terugkomen. De onderstaande matrix toont de 10 verplichtingen die ondernemers in de metaalbranche en de brancheorganisatie hebben geselecteerd op basis van de regeldrukmatrix. Hieronder vallen alle verplichtingen die veel regeldrukkosten veroorzaken en/of als niet of slecht werkbaar worden beoordeeld. Onder de figuur is voor deze 10 verplichtingen aangegeven door welk knelpunt(en) dit wordt veroorzaakt. In een uitgebreide matrix (die is opgenomen in de bijlage bij dit rapport) zijn alle overig geldende verplichtingen die van toepassing zijn op de machinefabrikant benoemd.

Figuur 7. Matrix regeldrukkosten versus werkbaarheid

RI&E (nr. 1)

In [artikel 5 van de Arbeidsomstandighedenwet](#) is beschreven dat een ondernemer een risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E) moet opstellen en bijhouden. Indien nodig moet een ondernemer de RI&E ook laten beoordelen door een gecertificeerde Arboarts of Arbo-deskundige.⁹

Tijdsbesteding. Ondernemers geven aan dat het opstellen van een RI&E veel tijd vraagt. Zij geven aan dat ze een externe adviseur kunnen inschakelen om de RI&E op te stellen. Aangezien hier een kostenplaatje aan vast zit, kiezen ondernemers er vaker voor om de RI&E zelf in te vullen. Hierbij helpt het dat er een branche-RI&E beschikbaar is. Dit is voor veel ondernemers uit de metaalbranche een belangrijk hulpmiddel. Een branche-RI&E verlicht de verplichting omdat deze sector specifiek is gemaakt, maar elk bedrijf moet zelf onderzoeken wat de relevante en specifieke risico's zijn.

Daarnaast besteden ondernemers ook tijd aan de RI&E gedurende een werkdag of bij het instrueren van medewerkers. Dit is nodig om de juridische werkelijkheid van de RI&E te vertalen naar de praktijk van de werkvloer. De beleidsdoelstelling van de RI&E, 'gezond en veilig werken', wordt namelijk wel onderschreven door ondernemers. De

⁹ Vanaf 26 medewerkers verplicht om het document te keuren, dit is hiermee geen verplichting voor het indicatorbedrijf, maar andere bedrijven in deze sector kunnen hier wel mee te maken krijgen.

tijdsinvestering voor het uitvoeren van de RI&E is onderverdeeld over verschillende verplichtingen. Bijvoorbeeld het bijhouden van een ongevallenregistratie en het toezien op de te verrichten werkzaamheden. Samen lopen de diverse verplichtingen op tot een hoge (ervaren) tijdsbesteding.

Complexiteit. De voornaamste reden dat ondernemers uit de metaalbranche de RI&E als een knelpunt ervaren, is dat het invullen van het document zelf een administratieve verplichting is. Het doorlopen van de RI&E en dit opschrijven als beleid (gericht op continu verbeteren) is een 'papieren exercitie' die onvoldoende aansluit bij de praktijk. Het juridische document moet worden 'vertaald' naar praktische instructies voor de medewerkers op de werkvloer.

Dienstverlening. Ondernemers geven aan dat de verplichting zich meer moet richten op gezond en veilig werken in de praktijk. Het gaat erom dat medewerkers weten hoe zij Arbo-risico's kunnen voorkomen op de werkvloer. Een dergelijke verplichting zou dan moeten gelden voor zowel de ondernemer, die moet zorgen dat de medewerkers weten hoe ze veilig moeten werken, als de medewerkers, die kennis moeten nemen van de veiligheidsvoorschriften en deze moeten toepassen. Maar gezien het gewenste level playing field moet de verplichting ook gelden voor ondernemers zonder personeel.

Inhuren arbodienst (nr. 7)

Volgens [artikel 14 van de Arbeidsomstandighedenwet](#) moeten bedrijven zich aansluiten bij een arbodienst of bedrijfsarts voor aanvullende bijstand bij specifieke taken op het gebied van preventie, bescherming en begeleiding bij ziekteverzuim. Wanneer medewerkers (langdurig) ziek zijn, schakelen bedrijven de arbodienst in. Echter ondernemers geven aan dat zij medewerkers niet ziekmelden bij de Arbodienst wanneer wij verwachten dat het kortstondig zal zijn.

Kosten. Bedrijven huren een arbodienst in wat jaarlijks zorgt voor hoge kosten. De kosten zijn vastgesteld op € 150 per medewerker per jaar. Bedrijven moeten echter bijbetalen voor aanvullende diensten wanneer medewerkers (langdurig) ziek zijn.

Complexiteit. Ondernemers ervaren dat zij zelf ook verplicht zijn om als arbodienst te fungeren. Bedrijven huren een arbodienst in, maar moeten ook zelf nog taken oppakken. Daarnaast botsen de verplichtingen en eisen daarvan met de privacywetgeving. Vanwege privacyregelgeving mag niet gevraagd worden wat de werknemer heeft en mogen werkgevers geen details noteren over het ziekteverloop. Bedrijven kunnen hier een boete voor ontvangen van de Autoriteit Persoonsgegevens. De werkgever is verplicht om een dossier bij te houden om te bewijzen dat zij alles hebben gedaan wat mogelijk is om zowel de privacy van hun medewerkers te beschermen als de medewerker zo goed mogelijk weer werk te laten uitvoeren.

Keuren arbeidsmiddelen (nr. 13)

Volgens [artikel 7 van de Arbeidsomstandighedenbesluit](#) moeten arbeidsmiddelen jaarlijks gekeurd worden. Dit betekent dat arbeidsmiddelen, ook waarvan de veiligheid afhangt van de wijze van installatie, worden gekeurd op goed en veilig functioneren.

Kosten. Bedrijven moeten verschillende gebruikte arbeidsmiddelen, waaronder de hef- en hijsmiddelen, jaarlijks laten keuren door een extern bedrijf. Hoewel de ondernemers in de metaalbranche de noodzaak van de verplichting begrijpen, kunnen de kosten sterk oplopen. Jaarlijks is dit € 3.000 voor de keuring. De kosten staan hiermee in de top 10 van de hoogste structurele regeldrukkosten voor de metaalbranche.

Transitievergoeding (nr. 27)

Wanneer de arbeidsovereenkomst van een medewerker wordt beëindigd op initiatief van de werkgever heeft de medewerker recht op een transitievergoeding op basis van [artikel 673 uit het Burgerlijk Wetboek](#). Indien langdurige ziekte (meer dan twee jaar) de oorzaak is, krijgt de ondernemer de betaalde vergoeding terug van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV).

Kosten. Veel medewerkers werken voor een lange periode bij één bedrijf. Dit zorgt ervoor dat de transitievergoedingen erg hoog zijn. Daarnaast wil de ondernemer bij ontslag de kantonrechter liever vermijden vanwege het langdurige proces. Hierdoor geven ondernemers soms een hogere transitievergoeding om dit intern te regelen. Wanneer het ontslag het gevolg is van een situatie buiten de invloedssfeer van de ondernemer, wordt deze vergoeding als buitenproportioneel duur ervaren. De kosten staan hiermee in de top 5 van de hoogste incidentele regeldrukkosten. Omdat deze kosten niet jaarlijks voorkomen, heeft dit in de jaren dat de ondernemer hiermee te maken krijgt een significante invloed op de kosten van het bedrijf. Doordat de kosten eens per vijf jaar voorkomen, zorgt dit jaarlijks voor een bedrag van **€ 1.790**.

Bijhouden ziekteverzuim (nr. 28)

De werkgever is volgens [de Wet Verbetering Poortwachter, artikel 7:658a van het Burgerlijk Wetboek](#) verplicht om ziekteverzuim bij te houden. Het bijhouden moet in de vorm van een dossier, waarin re-integratieplannen en wachttijd van werknemers beschreven worden.

Tijdsbesteding. Het bijhouden van het ziekteverzuim bestaat uit twee delen die zorgen voor tijdsinspanning. Het bedrijf moet het ziekteverzuim administratief verwerken en registreren. Dit is goed werkbaar voor de ondernemer. Daarnaast moeten zij contact opnemen met de medewerker, zelf of via de arbodienst, om bij te houden hoe het gaat. De ondernemer ervaart hierin problemen doordat hij of zij niet te veel mag vragen vanwege de privacywetgeving. Daarnaast vindt de ondernemer dat deze taak thuishoort bij de arbodienst. Maandelijks kost dit **één uur per maand**. De tijdsbesteding voor contact met zieke medewerkers is opgenomen bij het re-integreren.

Dienstverlening. De ondernemer vindt het contact met de arbodienst moeizaam verlopen omdat alles via een portaal moet en er daardoor geen persoonlijk contact is. Doordat de ondernemer in dit proces afhankelijk is van de arbodienst, moet hij of zij veel afwachten. De ondernemer kan overstappen naar een andere arbodienst waar anders wordt gewerkt. Dit geeft echter extra werk en de kosten van de arbodienst kunnen hoger zijn.

Re-integratie van zieke medewerker (nr. 30)

De werkgever moet volgens [artikel 25 in de Wet werk en inkomen](#) naar arbeidsvermogen een re-integratiedossier opstellen en bijhouden, een re-integratieverslag opstellen en de arbeidsinschakeling van de werknemer bevorderen. De ondernemer moet aantonen dat er voldoende is gedaan om de werknemer te re-integreren.

Tijdsbesteding. Om te voldoen aan de wetgeving moeten het dossier en het verslag zo volledig mogelijk en zorgvuldig worden vastgelegd. Ondernemers besteden tijd aan overleg met de werknemer, (Arbo)artsen en eventuele andere adviseurs/bemiddelaars en aan de verslaglegging van deze gesprekken. Het schrijven aan het dossier is volgens hen een tijdrovend proces. Om die reden besteden ze de verslaglegging van het dossier

uit aan externe adviseurs: ondernemers achten de kans dat ze zelf fouten maken groot. Alsnog besteedt de ondernemer hier eens per drie jaar **80 uur** aan.

Kosten. De hoge kosten van deze verplichting worden veroorzaakt doordat ondernemers aangeven beperkte mogelijkheden te hebben om een (zieke) werknemer te re-integreren binnen hun eigen bedrijf op het moment dat de werknemer in kwestie de werkzaamheden niet of nauwelijks meer kan uitvoeren. Alternatieve werkzaamheden zijn er niet altijd of worden als niet voldoende passend beoordeeld. Voor de re-integratie buiten de eigen onderneming is een ondernemer dan afhankelijk van derden: hier moeten kosten voor worden gemaakt (dit is te verzekeren, maar ook dat zijn kosten). Dit kost de ondernemer eens per drie jaar **€ 3.675**.

Doorlooptijd. Ondernemers geven aan dat het onduidelijk is hoe lang zij het dossier en het verslag moeten bijhouden. De toetsing door het UWV of het dossier voldoende informatie bevat, vindt pas plaats bij de aanvraag voor ontslag en niet tijdens het re-integratieproces. Dit zorgt voor onzekerheid over de vraag of het dossier naar het inzicht van het UWV voldoende is.

Doorbetalen loon bij ziekte (kort verzuim) (nr. 33)

In het [Burgerlijk Wetboek, artikel 7:629](#), wordt beschreven dat de ondernemer het loon van de werknemer moet doorbetalen gedurende de eerste twee jaar waarin de werknemer geen arbeid verricht vanwege ziekte. Op basis van de algemeen bindend verklaarde cao Metaal en Techniek betaalt een werkgever de eerste 6 maanden 100% van het salaris. De volgende 18 maanden 90%.

Kosten. Het grootste knelpunt voor ondernemers is dat het doorbetalen van het loon bij ziekte zorgt voor hoge kosten voor de ondernemer. Jaarlijks kost dit **€ 20.537**. Met of zonder verzekering is het kortdurend verzuim (meestal de eerste vier tot zes weken) voor rekening (eigen risico) van de ondernemer. Heeft de ondernemer een ziekteverzuimverzekering, dan neemt de verzekeraar na deze periode de doorbetaling over. Zo niet, dat blijft de ondernemer tot 2 jaar doorbetalen. Dit kan 3 jaar worden wanneer het UWV de re-integratie-inspanning na 2 jaar afkeurt (zie verplichting ontslag bij UWV).

Naast het doorbetalen van het loon (of de verzekeringspremie) is ook het direct wegvallen van omzet een financieel risico. Om de omzet te compenseren moet de ondernemer op zoek naar een nieuwe werknemer. Dit zorgt voor dubbele lasten voor een ondernemer. Zeker wanneer de medewerker uitvalt om medische redenen die buiten de invloedssfeer van de werkgever vallen (zoals vakantie) wordt dit als onnodig zwaar voor de ondernemer gezien.

Doorlooptijd. Ondernemers geven aan dat de doorlooptijd van twee jaar te lang is gezien de financiële risico's die zij daarmee lopen.

CBS (nr. 53)

Het Centraal Bureau voor de Statistiek verzoekt om kosteloos statistische gegevens te verstrekken. Dit is bepaald in [artikel 33 van de Wet op het Centraal EZK Bureau voor de Statistiek](#). Om hieraan te voldoen moet de ondernemer gegevens bijhouden, ontsluiten en aanleveren.

Kosten. Ondernemers geven aan dat zij niet elke vragenlijst van het CBS begrijpen en daardoor niet zelf kunnen invullen. Hierdoor sturen zij sommige uitvragen door naar de accountant. Het varieert per onderneming hoeveel vragenlijsten worden doorgestuurd: van alle uitvragen tot twee uitvragen per jaar. Daarnaast maken ondernemers de afweging hoeveel tijd zij zelf moeten investeren en hoeveel kosten de inzet van de

accountant met zich meebrengt. De uitvragen die de ondernemer zelf uren zou kosten om in te vullen, sturen zij door naar de accountant. Of ondernemers uitvragen doorsturen naar de accountant varieert in verband met de verschillende kennis van de ondernemers.

Tijdsbesteding. Doordat er veel verschillende soorten uitvragen zijn, kan dit samen optellen tot een grote tijdsinvestering voor de ondernemer. Zo is er een maandelijks uitvraag, jaarstatistiek RGS en de Production Communautaire (Prodcom). De ondernemer is tijd kwijt aan het bijhouden, opzoeken en invullen van informatie. Daarnaast krijgt niet iedere ondernemer jaarlijks dezelfde uitvragen waardoor het tijd kost om de uitvraag door te nemen en te begrijpen.

Met name de Prodcom uitvraag kost tijd, omdat hiervoor veel informatie moet worden opgezocht en ingevuld op een manier die niet aansluit bij de manier waarop deze informatie bij de ondernemer beschikbaar is. De tijdsinvestering wordt als hoog ervaren en de ondernemer vindt dat de uitvragen geen waarde toevoegen aan het bedrijf, waardoor het doel van de tijdsinvestering niet duidelijk is. Doordat de ondernemer een deel uitbestedt, kost het de ondernemer nog **4,5 uur** per jaar.

Dienstverlening. Ondernemers geven aan dat het deels dubbel werk is. De informatie die het CBS opvraagt is al bekend bij andere instellingen zoals de Belastingdienst. Hoewel het per uitvraag een relatief beperkte tijdsinvestering betreft, zorgt het wel voor irritatie. Waarom vraagt de overheid informatie uit die ze al hebben? De ondernemers vinden de vragenlijsten daarnaast niet altijd duidelijk.

UBO-register (nr. 61)

De UBO-registers helpen fraude en witwassen voorkomen. Dit is bepaald in [artikel 15 van de handelsregisterwet 2007](#). In de registers is per organisatie aangegeven wie de eigenaar, een belanghebbende, of de persoon die zeggenschap heeft, is. De overheid gebruikt de registers om criminaliteit op te sporen.

Tijdsbesteding. De ondernemers vinden het register onduidelijk waardoor er veel contact nodig is om het te verhelderen en uiteindelijk te zorgen voor een goede invulling van het register. Dit kost jaarlijks **4 uur**.

Dienstverlening. Er is geen eenduidige uitvraag vanuit organisaties die gebruikmaken van het UBO-register. Banken en verzekeraars vragen bij de ondernemer op basis van het register niet altijd dezelfde gegevens op. Het zorgt naast extra tijdsinzet ook voor verwarring dat er naast de registratie nog meer gegevens nodig zijn en dat hier geen eenduidige afspraken over zijn.

Ook geven de ondernemers aan dat de verwerkingstijd sterk verschilt. Ondernemers hebben voor UBO-registraties die weken later zijn gedaan dan andere UBO-registraties, al eerder de bevestiging binnen. Ook dit werkt verwarrend en vermindert het gevoel van een betrouwbare verwerking.

Complexiteit. Ondernemers geven aan zij de inschrijving verwarrend vinden door de vraagstelling. Het is hen ook niet altijd duidelijk waarom deze informatie nodig is.

Machinerichtlijn (nr. 129)

Op basis van deze Europese [richtlijn 2006/42/EG](#) mogen machines alleen op de markt worden gebracht indien deze voldoen aan de geldende veiligheids- en gezondheidseisen.

Kosten. De daadwerkelijke externe kosten verschillen sterk per machinefabrikant en zijn afhankelijk van het gegeven of een externe keuring nodig is en hoe complex deze

keuring is. Voor eenvoudige apparaten kunnen deze kosten beperkt blijven tot enkele honderden euro's. Dit kan echter oplopen tot € 100.000 voor grote, complexe machines.

 Complexiteit. Ondernemers geven aan dat het onduidelijk is waar de verantwoordelijkheid van het bedrijf begint en stopt. Wanneer er een ongeval plaatsvindt met de machine na aankoop, is het de vraag of de koper veiliger had moeten handelen of dat de verkoper ervoor had moeten zorgen dat het ongeval niet plaats had kunnen vinden.

5.2 Beslisboom regeldrukreductie

Het standaardkostenmodel Indicatorbedrijf (ISKM) heeft als doel om inzicht te geven in de parameters die de feitelijke en beleefde regeldruk van wettelijke verplichtingen veroorzaken. De feitelijke regeldruk is daarbij berekend voor het MKB-indicatorbedrijf als de regeldrukkosten en de beleefde regeldruk geeft het beeld van hoe ondernemers de werkbaarheid ervaren. De parameters in het model zijn daarmee de 'knoppen' waaraan gedraaid kan worden om de feitelijke en beleefde regeldruk te verminderen.

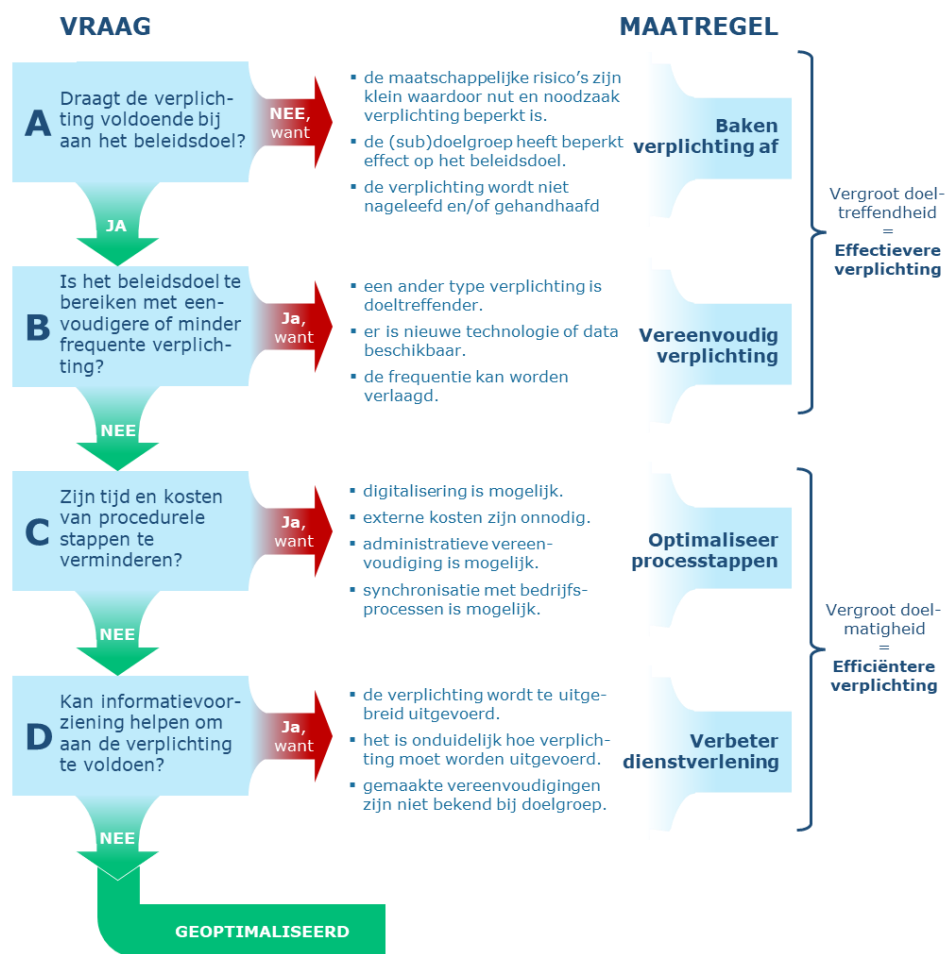
Door deze 'knoppen' te koppelen aan de beleidsdoelstelling (ofwel het maatschappelijke doel) en afwegingen die zijn gemaakt bij het tot stand komen van een verplichting, is op gestructureerde wijze na te gaan wat de mogelijkheden zijn om de beleefde en feitelijke regeldruk te reduceren. In de onderstaande figuur zijn deze op gestructureerde wijze uitgewerkt in de vorm van de beslisboom regeldrukreductie.

Het doel van de beslisboom is om mogelijke alternatieven voor een verplichting of de uitvoering daarvan gestructureerd op een rij te zetten. Hier zit een gradatie in. Alternatieven bij stap A en B zijn het meest ingrijpend, omdat ze een wetwijziging of vereenvoudiging van de verplichting vragen. Het uitvoeren van de maatregelen onder deze onderdelen maken de verplichting effectiever, oftewel de doeltreffendheid van de verplichting wordt vergroot.

Alternatieven bij stap C en D zijn makkelijker te implementeren en op kortere termijn haalbaar. Het uitvoeren van de maatregelen onder deze onderdelen maakt de verplichting efficiënter, oftewel de doelmatigheid van de verplichting wordt vergroot.

Op deze wijze biedt de beslisboom verschillende handelingsperspectieven om een verplichting te optimaliseren.

Figuur 8. Beslisboom regeldrukreductie

De eerste vraag (A) in de beslisboom is of de verplichting voldoende bijdraagt aan het beleidsdoel dat de wet met deze verplichting nastreeft. Als de verplichting niet direct bijdraagt aan het beleidsdoel, mag de vraag worden gesteld of deze verplichting voldoende doeltreffend is. Verplichtingen die beperkt worden nageleefd (bijvoorbeeld vanwege onbekendheid) en waarvan de handhaving beperkt is, kunnen een signaal zijn om vraag A zorgvuldig in overweging te nemen. De regeldruk is dan te reduceren door de verplichting af te schaffen of een specifiek deel van de doelgroep (bijvoorbeeld wanneer het risico beperkt is) uit te zonderen.

De tweede vraag (B) sluit aan bij de gedachte of het doel van de wet ook met een andere, eenvoudigere verplichting is te bereiken. Verplichtingen kunnen namelijk zijn verouderd of minder aansluiten op de praktijk. Ook zijn soms inzichten en ervaringen uit andere beleidsterreinen of het buitenland inspirerende voorbeelden voor andere verplichtingen. Het doel van de wet wordt dan nog steeds bereikt, maar wel met eenvoudigere verplichtingen.

De derde en vierde vraag gaan ervan uit dat de verplichting, frequentie en gevraagde gegevens blijven bestaan. Vraag C richt zich dan op het optimaliseren van de procedure en bijbehorende werkzaamheden. Vraag D is vooral gericht op het ondersteunen en faciliteren van mkb-ondernemers bij het naleven van de verplichting. Zo leidt het optimaliseren van de processtappen en het verbeteren van de dienstverlening tot een

doelmatigere (ofwel efficiëntere) inrichting van de verplichting en daarmee tot een significante vermindering van de ervaren regeldruk voor mkb-ondernemers.

Het meetbare en merkbare effect op de regeldruk voor ondernemers verschilt per vraag uit de beslisboom. Suggesties die hoog staan in de beslisboom hebben een groter effect dan vragen die lager in de beslisboom staan. In de onderstaande tabel zijn deze samengevat.

Tabel 10. Verwacht regeldrukeffect per vraag uit de beslisboom

Effect regeldruk		Vraag			
		A	B	C	D
	Verplichting en regeldruk verdwijnen	✓	✓		
	Feitelijke (€) en beleefde regeldruk neemt af.		✓		
	Feitelijke regeldruk (€) neemt af.			✓	
	Beleefde regeldruk neemt af			✓	✓

In het hoofdrapport zijn voor 10 verplichtingen reductiemaatregelen uitgewerkt. Hierbij is dan rekening gehouden met de verschillen tussen de MKB-indicatorbedrijven die onderdeel zijn van dit onderzoek.

6 Samenvatting regeldruk machinefabrikant

1. Machinefabrikanten ervaren regeldruk door het grote aantal wettelijke verplichtingen en de stroom aan nieuwe verplichtingen waardoor zij totaal en de samenhang met moeite overzien.

Uit het onderzoek blijkt dat machinefabrikanten geen overzicht hebben van de voor hun onderneming geldende verplichtingen of de wijze waarop zij deze in de praktijk moeten uitvoeren. In totaal heeft de machinefabrikant met de kenmerken van het MKB-indicatorbedrijf te maken met **84 verschillende verplichtingen** uit wet- en regelgeving. Hiervan is **60%** werkgever gerelateerd en heeft **25%** betrekking op het ondernemerschap. De overige **15%** van de verplichtingen zijn sectorspecifiek. Uit het onderzoek blijkt dat de ondernemers het aantal en de complexiteit van de verplichtingen als belastend ervaren en dat dit de laatste jaren toeneemt.

Om op de hoogte te blijven van de nieuwe wettelijke verplichtingen maken machinefabrikanten voornamelijk gebruik van hun brancheorganisatie. Daarnaast worden zij geïnformeerd door hun administratiekantoor of benaderd door commerciële partijen die diensten verlenen om aan wettelijke verplichtingen te voldoen. De meest genoemde zijn commerciële dienstverleners op het gebied van Arbo. De afhankelijkheid van commerciële partijen ervaren de meeste machinefabrikanten als regeldruk.

2. De regeldrukkosten (€) hebben een significante impact op de financiële bedrijfsvoering van het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant.

De berekening van de regeldrukkosten bij het MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant laat zien dat de regeldrukkosten ruim **€ 97.500** bedragen (exclusief business as usual). De out-of-pocketkosten zijn **83%** van de regeldrukkosten. Deze kosten zijn gerelateerd aan wettelijke verplichtingen met betrekking tot loondoorbetaling bij ziekte (doorbetaling van loon of verzekering) en een diversiteit aan verplichtingen waarvoor externe adviseurs worden ingezet.

Machinefabrikanten ervaren de feitelijke regeldruk als belastend. Hoewel de structurele kosten bij de meeste verplichtingen beperkt zijn, zijn er enkele verplichtingen die significante kosten met zich meebrengen, zoals de Machinerichtlijn. Dit wordt versterkt doordat in de praktijk de kosten per jaar hoog kunnen oplopen. Bijvoorbeeld als een collega langdurig ziek wordt. In het model zijn deze fluctuaties niet zichtbaar omdat de kosten worden uitgemiddeld over de frequentie van voorkomen (in dit geval eens in de drie jaar). Bovendien is in het model geen rekening gehouden met gedeerde inkomsten in dat jaar (omdat wordt uitgegaan van een gemiddelde omzet).

3. 90% van de verplichtingen is goed of redelijk werkbaar, 9% wordt beoordeeld als slecht of niet werkbaar.

De in het onderzoek betrokken machinefabrikanten beoordelen **31** verplichtingen¹⁰ als goed werkbaar, deze verplichtingen zijn vaak onderdeel van de reguliere bedrijfsvoering en daarmee goed werkbaar. Zij beoordelen **27** verplichtingen als redelijk

¹⁰ In het onderzoek is de werkbaarheid beoordeeld voor 64 van 84 verplichtingen. De overige 20 verplichtingen waren te weinig recente ervaringen om hierover een oordeel te geven. Voor de berekening van de percentages is uitgegaan van ((het aantal verplichten van een categorie – onder te verdelen tussen goed werkbaar, redelijk werkbaar en slecht werkbaar + niet werkbaar - / het totaal aantal verplichtingen waarvoor de werkbaarheid is beoordeeld)) x 100%).

werkbaar, met name vanwege de noodzaak van het gebruik van externe partijen. Vaak zijn hier in de uitvoering volgens de ondernemers nog verbeteringen mogelijk.

Bij de verplichtingen die machinefabrikanten als slecht of niet werkbaar beoordelen (6), speelt voornamelijk dat de regelgeving (a) moeilijk is te begrijpen waardoor zij hiervoor extern advies moeten inwinnen. Of (b) dat wanneer er fouten worden gemaakt dit grote financiële consequenties heeft voor de ondernemer. Of dat (c) de verplichting geen duidelijke praktische of nuttige invulling heeft.

4. 10 meest belastende verplichtingen

Alle verplichtingen uit het MKB-indicatorbedrijf zijn in de regeldrukmatrix beoordeeld op basis van de regeldrukkosten en de werkbaarheid. In overleg met de deelnemende bedrijven en de brancheorganisatie is hieruit een selectie gemaakt met als vraagstelling: welke 10 verplichtingen zouden in ieder geval in een regeldruk reductieprogramma moeten terugkomen? De volgende zijn hiervoor geselecteerd:

- Uitvoeren van de risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E)
- Het inhuren van een arbodienst
- Het laten keuren van arbeidsmiddelen
- Het betalen van een transitievergoeding voor een werknemer
- Het bijhouden van ziekteverzuim
- Meewerken aan re-integratie van zieke medewerker
- Doorbetalen loon bij ziekte (kort verzuim)
- Het meewerken aan uitvragen van het CBS
- Het inschrijven van uiteindelijk belanghebbenden in het UBO-register
- Voldoen aan de Machinerichtlijn

In de hoofdrapportage is de beslisboom regeldrukvermindering doorlopen voor een aantal verplichtingen en zijn suggesties gedaan om de regeldruk te reduceren.

Bijlagen bij rapportage:

MKB-indicatorbedrijf: De machinefabrikant

I	Overzicht wettelijke verplichtingen MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant	39
II	Matrix ingevuld per verplichting	40

I Overzicht wettelijke verplichtingen MKB-indicatorbedrijf de machinefabrikant

	Structureel		Regeldruk		Totaal
	€	€	€	€	
A. Werkgever	€ 27.776	€ 31	€ 35.176	€ 62.982	
A-1 Gezondheid en veiligheid op het werk	€ 9.095	€ 15	€ 2.423	€ 11.534	
1: Het uitvoeren van een Risicoinventarisatie en -Evaluatie	€ -	€ -	€ 2.423	€ 2.423	
10: Het zorgen voor Arbo-voorzieningen, zoals beschermingsmiddelen.	€ -	€ -	€ -	€ -	
11: Het zorgen voor een ergonomische inrichting van de werkplekken.	€ 946	€ -	€ -	€ 946	
12: Het uitvoeren van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek.	€ 972	€ -	€ -	€ 972	
13: Het laten keuren van arbeidsmiddelen.	€ 2.424	€ -	€ -	€ 2.424	
15: Het hebben van een veiligheidsinformatieblad voor gevaarlijke stoffen	€ -	€ -	€ -	€ -	
16: Het melden van arbeidsongevallen met personeel	€ -	€ -	€ -	€ -	
17: Het bijhouden van een ongevalregistratie	€ -	€ -	€ -	€ -	
18: Maatregelen nemen om gehoorschade te voorkomen	€ -	€ -	€ -	€ -	
2: Het meewerken aan inspecties van de Nederlandse Arbeidsinspectie (NLA)	€ -	€ -	€ -	€ -	
3: Het aanwijzen van een preventiemedewerker	€ -	€ -	€ -	€ -	
4: Het voorlichten over en toezien op de te verrichten werkzaamheden	€ -	€ -	€ -	€ -	
6: Het voeren van overleg over het arbobeleid	€ 231	€ -	€ -	€ 231	
7: Het aansluiten bij een arbo-dienst en/of het inhuren van een bedrijfsarts	€ 3.754	€ -	€ -	€ 3.754	
8: Het organiseren van bedrijfshulpverlening (BHV)	€ 768	€ -	€ -	€ 768	
9: Het opstellen van een ziekteverzuimbeleid	€ -	€ 15	€ -	€ 15	
A-2 Werktijden en sociale zekerheid	€ 16.783	€ 8	€ -	€ 16.791	
121: Het bijhouden van de administratie rondom vakantie	€ 1.230	€ -	€ -	€ 1.230	
19: Het afdragen van premies aan de pensioenuitvoerder	€ 837	€ -	€ -	€ 837	
20: Het voeren van een deugdelijke registratie van de arbeids- en rusttijden	€ 1.014	€ -	€ -	€ 1.014	
21: Het maken van afspraken rondom zwangerschapsverlof en bijhouden van de administratie	€ -	€ -	€ -	€ -	
22: Het doorbetalen loon bij ziekte (langdurig verzuim via verzekering)	€ 13.702	€ -	€ -	€ 13.702	
23: Het schriftelijk vastleggen van de arbeidsovereenkomst	€ -	€ -	€ -	€ -	
76: Het aansluiten bij een pensioenuitvoerder	€ -	€ 8	€ -	€ 8	
A-3 Arbeidsbescherming en gelijke behandeling	€ -	€ -	€ 29.785	€ 29.785	
24: Het doorlopen van een ontslagprocedure bij ontslag met wederzijds goedvinden.	€ -	€ -	€ 2.813	€ 2.813	
25: Het doorlopen van een ontslagprocedure via UWV of aangewezen commissie	€ -	€ -	€ 385	€ 385	
26: Het doorlopen van een ontslagprocedure via de kantonrechter	€ -	€ -	€ -	€ -	
27: Het betalen van een transitievergoeding voor een werknemer	€ -	€ -	€ 1.790	€ 1.790	
28: Het bijhouden van het ziekteverzuim	€ -	€ -	€ 924	€ 924	
29: Het begeleiden van niet-functionerende werknemers	€ -	€ -	€ 58	€ 58	
30: Het meewerken aan de re-integratie van een werknemer	€ -	€ -	€ 3.278	€ 3.278	
31: Het zorgen voor plekken voor arbeidsbeperkten (Wet banenafpraak en quotum arbeid)	€ -	€ -	€ -	€ -	
32: Premie differentiatie tijdelijke contracten (WAB)	€ -	€ -	€ -	€ -	
33: Het doorbetalen van het loon bij ziekte (kort verzuim)	€ -	€ -	€ 20.537	€ 20.537	
34: Het aanvragen van betaald ouderschapsverlof voor een werknemer	€ -	€ -	€ -	€ -	
A-4 Werkgever overig	€ 1.898	€ 8	€ 2.968	€ 4.873	
120: De administratie bijhouden van alles wat onder de werkkostenregeling (WKR) valt.	€ -	€ -	€ 327	€ 327	
122: Het bieden van de gelegenheid tot medezeggenschap	€ -	€ -	€ -	€ -	
124: Het aangeven of de arbeidsovereenkomst wordt voortgezet	€ -	€ -	€ -	€ -	
35: Het indienen van aangifte loonbelasting, inclusief afdracht	€ 231	€ -	€ -	€ 231	
36: Het betalen van loon aan een werknemer	€ -	€ -	€ -	€ -	
37: Het betalen van vakantiebijslag aan een werknemer	€ -	€ -	€ -	€ -	
38: Het (digitaal) verstrekken van een loonstrook aan een werknemer	€ -	€ -	€ 1.679	€ 1.679	
39: Het verstrekken van een jaaropgaaf aan een werknemer	€ 116	€ -	€ -	€ 116	
40: Het voeren van een loonadministratie	€ 450	€ -	€ -	€ 450	
41: Het afdragen van premies aan het O&O-fonds	€ 951	€ -	€ -	€ 951	
42: Het indienen van een aangifte als werkgever	€ -	€ 8	€ -	€ 8	
43: Het ter beschikking stellen van trainingen, opleidingen en cursussen	€ -	€ -	€ -	€ -	
44: Het APK laten keuren van bedrijfswagens	€ 150	€ -	€ -	€ 150	
45: Het inhuren van zzp'ers	€ -	€ -	€ -	€ -	
46: Ketenaansprakelijk	€ -	€ -	€ -	€ -	
47: Het meewerken aan loonbeslag	€ -	€ -	€ 962	€ 962	
B. Ondernemer	€ 16.208	€ 54	€ 2.130	€ 18.391	
B-1 Belastingen en financiën	€ 14.684	€ -	€ -	€ 14.684	
48: Het indienen en betalen van aangifte omzetbelasting	€ 936	€ -	€ -	€ 936	
49: Het indienen van aangifte winstbelasting, inclusief afdracht	€ 1.563	€ -	€ -	€ 1.563	
50: Het opstellen van de jaarrekening	€ 12.185	€ -	€ -	€ 12.185	
51: Het betalen van gemeentelijke belastingen	€ -	€ -	€ -	€ -	
B-2 Bedrijfsvoering	€ 1.385	€ 23	€ 2.130	€ 3.538	
52: Het informeren van betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens	€ -	€ -	€ 975	€ 975	
53: Het meewerken aan uitvragen van het CBS	€ -	€ -	€ 847	€ 847	
54: Het doorgeven van het aantal werkzame personen aan de KvK	€ 19	€ -	€ -	€ 19	
55: Het verplicht inschrijven in het handelsregister	€ -	€ 23	€ -	€ 23	
56: Het aantonen van de naleving van de privacyregels	€ 616	€ -	€ -	€ 616	
57: Het melden van een datalek aan de Autoriteit Persoonsgegevens	€ -	€ -	€ -	€ -	
58: Kennisname van nieuwe wet- en regelgeving	€ -	€ -	€ -	€ -	
59: Keuringen van installaties	€ 750	€ -	€ -	€ 750	
60: Het melden van een datalek aan de betrokkene	€ -	€ -	€ -	€ -	
61: Het inschrijven van uiteindelijk belanghebbenden in het UBO-register	€ -	€ -	€ 308	€ 308	
62: Het hebben van een functionaris voor gegevensbescherming	€ -	€ -	€ -	€ -	
B-3 Ondernemer, overig	€ 139	€ 31	€ -	€ 169	
130: Het doen van een gebruiksmelding of het aanvragen van een vergunning voor brand	€ -	€ -	€ -	€ -	
63: Het aanvragen van een licentie bij een CBO, inclusief afdracht	€ 39	€ -	€ -	€ 39	
64: Het naleven van algemene eisen aan het gebouw	€ -	€ 31	€ -	€ 31	
65: Het opstellen van een jaarverslag of een bestuursverslag	€ -	€ -	€ -	€ -	
66: Het aanvragen van een energielabel	€ -	€ -	€ -	€ -	
69c: Het laten onderhouden en keuren van blusmiddelen	€ 100	€ -	€ -	€ 100	
C. Sectorstipiefiek	€ 15.308	€ 31	€ 1.108	€ 16.447	
C-1 Omgevingsverplichtingen	€ 308	€ -	€ -	€ 308	
128: Het meewerken aan milieu inspecties van de omgevingsdienst	€ 308	€ -	€ -	€ 308	
68: Het nemen van energiebesparende maatregelen van de Erkende Maatregelenlijst	€ -	€ -	€ -	€ -	
C-2 Brandveiligheid	€ -	€ -	€ -	€ -	
69: Het meewerken aan inspecties van de brandweer	€ -	€ -	€ -	€ -	
C-3 Sectorstipiefiek, overig	€ 15.000	€ 31	€ 1.108	€ 16.139	
100: Het indienen van een milieumelding	€ -	€ 31	€ -	€ 31	
101: Het aanvragen van een omgevingsvergunning	€ -	€ -	€ 1.108	€ 1.108	
103: Het aanvragen van een parkeervergunning of -onthefing	€ -	€ -	€ -	€ -	
129: Gebouwde machines moeten voldoen aan veiligheidsseisen van Warenwetbesluit Mac	€ 15.000	€ -	€ -	€ 15.000	
63: Het opstellen van een elektronisch milieujaarverslag	€ -	€ -	€ -	€ -	
84: Het beperken van emissies	€ -	€ -	€ -	€ -	
86: Het indienen van een kennisgeving over gevaarlijke stoffen	€ -	€ -	€ -	€ -	
90: Het vervoeren van gevaarlijke stoffen (nationaal en internationaal)	€ -	€ -	€ -	€ -	
92: Het melden van een onveilig non-food product bij de NVWA	€ -	€ -	€ -	€ -	
93: Het bijhouden van geautomatiseerd werk.	€ -	€ -	€ -	€ -	
Eindtotaal	€ 59.291	€ 116	€ 38.413	€ 97.820	

II Matrix ingevuld per verplichting

In de regeldrukmatrix is de werkbaarheid van een verplichting uitgezet tegen de regeldrukkosten. De nummers in de tabel van bijlage I corresponderen met de nummers in de regeldrukmatrix.

Schaalverdeling van de as regeldrukkosten

De MKB-indicatorbedrijven verschillen van elkaar in omvang, omzet, kosten en regeldrukkosten. Bij gebruik van dezelfde bandbreedte in € per categorie ("laag", "middel" en hoog), ontstaat er daarom een vertekend beeld van de regeldruk voor de verschillende MKB-indicatorbedrijven. Er is daarom voor gekozen om voor ieder MKB-indicatorbedrijf een eigen schaalindeling te maken die is gebaseerd op dezelfde uitgangspunten. Hierdoor is het (door de resultaten te projecteren) ook mogelijk om de hoogte van de regeldruk tussen MKB-indicatorbedrijven te vergelijken.

De uitgangspunten voor indeling van de regeldrukkosten zijn opgenomen in de onderstaande tabel.

Tabel 4. Uitgangspunten schaalindeling as regeldrukkosten

Categorie	Ondergrens	Bovengrens
Bedrijfseigen kosten	In deze "kolom" komen alle verplichtingen terug waarvan de kosten volledig worden beschouwd als bedrijfseigen kosten. De regeldrukkosten zijn in dat geval € 0.	
Laag	€ 0	5% van de regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk
Middel	5% van de regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk	20% van de regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk
Hoog	20% van de regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk	120% van regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk

